

Logaške novice

Glasilo občine Logatec, 25. julij 2007, letnik XXXVIII, št. 7-8

➤ Nadškof in metropolit
Alojzij Šuštar na obiskih
tudi v naši občini

➤ Zaključni račun
proračuna vreden pohvale

➤ Smer - zahodno od
Ljubljane

➤ Aleksander Česnik -
novi podžupan

➤ Certifikat kakovosti
osnovni šoli Tabor

➤ Živahno na Vrhovskem

➤ Plečnik sredi Kresne
nedelje

➤ Veris 2007 - vrhunski
glasbeni dogodki

➤ Dvajset let folklore na
Medvedjem Brdu

➤ Evangelij po Čušinu

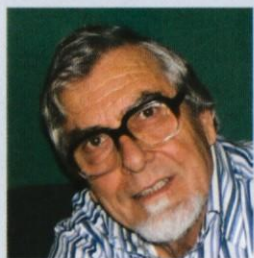
➤ Obilje odličnjakov in
priznanj

➤ Nina in Katja -

Zmeda in strah prevzame vso vas

Nekoč naj bi pri nas nastalo nekaj takega, kot je demokracija. Od vrag vedi kot se je znašel neki Demos, želel je preotoriti pri nas pridobitve revolucije in predrugačiti našo deželo. In zvezde so bile temu Demosu celo nepričakovano mile: iz pridobitev revolucije se je porodilo nekaj takega, kot je demokracija, iz naše dežele pa se je v sitnih porodnih krčih rodila država, celo samostojna. Za mnoge grozljivo početje, kjer se bosta jedli slama in trava. O vsem tem, da se bo vedelo (kajti ljudi je bilo treba prebuditi iz opoja demokracije in samostojnosti države na sončni strani Alp), so mediji, seveda, neodvisni mediji iz dneva v dan napovedovali hude čase. Najbolj priljubljen jutranji pozdrav je bil: »Pozdravljena, revščina.« Kakopak, prosim vas, da bi silili v revščino. Treba je bilo zaustaviti, kar se je zaustaviti še dalo. In zaustavilo se je.

In samo tako smo lahko prišli do zgodbe o uspehu. Ta zgodba pa je postajala vse bolj uspešna, posebej še za nekatere, in to do take mere, da jim je kar nekam škodilo. In škoda je

postajala vse bolj neusmiljena, posebej še po zadnjih volitvah. In spet je nekako zadišalo po Demosu, in spet je bil pred vrati revanšizem, dokler ni postalo »stanje v državi slabo«, in to tako slabo, da se je po deželi alias samostojni državi začel plaziti strah. Strah se še zlasti zastrašujoče plazi – spet prek naših neodvisnih medijev. In počasi mora ljudi postati strah tega strahu, če naj se postavijo strahu po robu; prva priložnost bo že na jesenskih volitvah, naslednja priložnost pa druge jeseni.

In nekaj bo s strahom res, kajti najmanj kar se lahko zgodi v strahu je zmeda. Ne verjamete? Oni dan sem bral, da je pomemben velmož zatrjeval (dobesedno!): »Slabo vlado Janeza Janše lahko premaga le dobra ekipa Boruta Pahorja.« Točno tako, bi človek potrdil. Pa ti samo dva dni kasneje taisti Borut Pahor pravi (in spet dobesedno!): »Aktualna vlada je brez dvoma zaslužna, da je gospodarska in socialna slika države takšna, kot je, se pravi dobra!« In kaj porečete k temu? Nič!?

Najpomembneje pa je to, da svobodni sindikati zahtevajo evropske plače. Je kdo proti? Kje pa. Zdaj je samo še stvar časa, da bo Desus prišel z enako zahtevo za upokojece. Naj se le tako zgodi. Potlej bo tudi vsem vseeno, ali naj se cena elektrike »drastično« podraži ali naj se postopoma prilagaja.

Urednik

Dober dan – gospod župan!

Naravnost iz županove pisarne

Župan Janez Nagode

Država bo zraven, čeprav skromneje

Končno je Ministrstvo za zdravje potrdilo svoj del sofinanciranja prenove in dograditve Zdravstvenega doma, vendar nekako polovico od pričakovanega. Se pravi: namesto 20%, le 10% investicijske vrednosti, kar pomeni v denarju slabih 125.000 €, in to deloma (slabih 52.000 €) letos, deloma (dobrih 72.000 €) prihodnje leto. Pa tudi ta sklep mora potrditi še Ministrstvo za finance in končno še vlada!

Občina pričakuje oba sklepa še v juliju, nakar bo objavila javni razpis za izbor izvajalca gradbenih in obrtniških del. Vsekakor pa bi se naj dela začela jeseni, končala pa v naslednjem letu. Celotna investicijska vrednost velja 1,186.000 €. Občinski proračun bo pokril kar 55% naložbe, 35% bo prispeval Zdravstveni dom iz zbrane amortizacije, 10% pa, kot rečeno, država.

Polikana Tržaška cesta

Tako rekoč leto je naokoli, tudi nekaj zadreg in slabe volje, del Tržaške ceste od krožišča pri Klamu do križišča pri Kramarju pa bo povsem prenovljen, tudi z dvostranskim pločnikom in vso komunalno infrastrukturo, pri čemer je treba še posebej omeniti, da je bilo treba zajeten del vodovoda in kanalizacije od domačije Erkarjevih in gasilskega doma do začetka Notranjske ceste pri Krpanu zaradi dotrajanosti vgraditi povsem na novo, kar bo navrglo dodatno podražitev. P

Samo še zgornja plast asfalta.

Foto: F. Brus

Rovtarska cesta in Naklo z enotnim zamahom

Občina je objavila razpis za izbor izvajalca, ki bo opravil prenovitvena dela na Rovtarski cesti v dolžini 588 m in ob njej prav toliko dolg pločnik. Naložba, ki je vredna 620.000 €, bo stekla avgusta ali v začetku septembra. Vzporedno z asfaltiranjem Rovtarske bodo z asfaltno prevleko prekrili tudi ulico Naklo, kjer sta sicer že obnovljena vodovod in kanalizacija ter podzemni vod za javno razsvetljavo.

Prenove tudi na Poštnem vrtu

Zaradi dotrajanosti bo treba vzdolž celotne ulice Poštni vrt popolnoma prenoviti vodovod, kanalizacijo in asfalt. Dela, ki jih bo izvajalo logaško Komunalno podjetje s podizvajalci, bodo stekla predvidoma julija letos.

Špela Istenič

Na naslovnici: Pozdrav počitnicam

Foto: France Brus

Ecce – quomodo moritur iustus...

(Glejte, kako umira pravični...)

Na svetega Petra in Pavla dan je v Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano odbilo srce 78-letnega ljubljanskega nadškofa in slovenskega metropolita v pokoju msgr. dr. Alojzija Šuštarja. Dom in svet mu priznavata, da je bil mož pokončne držbe, evropsko-svetovljanske širine, zato je znal braniti svobodo in dostojanstvo vsakega človeka. Skratka, velikan našega časa. Kot ugleden moralni teolog je bil odprt za dialog s strpnim odnosom do različnosti, zato tudi tako vnet bojovnik za spravo. Poleg njegovih plemenitih pastoralnih prizadevanj je opravil pomembno in nepozabno vlogo v času osamosvajanja Slovenije, saj je kot visoki cerkveni dostojanstvenik s širokimi mednarodnimi poznanstvi odprl pota našim politikom do odločujočih vzgibov, ki so poglavitno vplivali zlasti za vzpostavitev čimprejšnjega miru in za mednarodno priznanje Slovenije. Sočasno je pomagal tlakovati pot demokraciji na Slovenskem.

Imel sem priložnost pokramljati s tem velikim človekom, ko nas je trikrat obiskal v Logatcu: ob blagoslovu šole v Rovtah, ob blagoslovitvi prenovljenih prostorov »Stare občine« in novega Doma Marije in Marte ter ob predstavitvi življenja in dela dr. Andreja Gosarja. Tedaj sem neposredno občutil vso njegovo prijaznost,

Nadškofa in metropolita dr. Alojzija Šuštarja je ob otvoritvi Doma Marije in Marte sprejel predsednik skupščine Anton Antičević

Foto: M. Tršar

neposrednost, preprostost in prav nikakršno vzvišenost. In kako je izžareval veselje do življenja!

»Če bomo poslušali svojo osebno vest, ne bomo bežali pred odgovornostjo,«

mi še vedno zveni njegovo takratno blago sporočilo.

Eterit in pace memoria eius. (V miru bo živel spomin nanj.)

Marcel Štefančič

Slovenija naj ostane slovenska

Če bodo šole financirane, upoštevajoč število učencev in ne števila oddelkov, se podružničnim šolam prav slabo piše

S svetom, na katerem se vrtimo v novo šolsko leto, nismo najbolj zadovoljni, četudi je ta svet vse, kar v življenju imamo. Vsakdo od nas si ga globoko v srcu želi spremeniti na bolje, ga napraviti lepšega in prijetnejšega zase in za druge. Večkrat se sprašujemo, zakaj sveta ne polepšajo ljudje, ki bi to najlažje storili: predsedniki, ministri, direktorji, znanstveniki... Si oni morda tega ne želijo? Včasih zagotovo ne, ker se zdijo sami sebi pomembnejši od drugih. Včasih pa tega preprosto ne znajo.

Seveda, na POŠ Rovtarske Žibrše nas skrbi drugačen način financiranja šolstva. Prav majhne podružnične šole bodo najbolj na udaru, če bo šolsko ministrstvo uresničilo napoved, da bo država osnovne in srednje šole financirala glede na število učencev in dijakov, ne pa glede na število oddelkov kot zdaj. Za zdaj so spremembe zapisane le v tezah za javno razpravo ob spremembah zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (ZOFVI), objavljenih na spletnih straneh ministrstva. Kot piše tam, je financiranje po številu učencev uveljavljeno v večini evropskih držav. To pa lahko pomeni konec šole v domačem kraju.

Naša Slovenija bo ostala slovenska, če bomo ohranili vasi, to pa bo mogoče samo z ohranitvijo šol v njih. Sicer se bodo spremenile v spalna naselja.

Na šoli, ki je v domačem kraju, otroci razvijajo pripadnost kraju; šola jih povezuje, uči jih sodelovanja. Prav na šoli si otroci zgradijo pozitiven odnos do svojega okolja. Če bi od začetka obiskovali matično šolo v dolini, odmaknjeni od domačega kraja, take pripadnosti in sodelovanja ne bi razvili. Vse kulturne prireditve pripravljajo učenci skupaj s starši, pri oživljanju starih šeg in običajev sodelujejo celo dedki in babice. Vaščani se zberejo za Miklavža, materinski dan in druge praznike; tedaj pripravljamo igre in pevske nastope. Starši, ki so se tudi sami šolali tu, vedno radi pomagajo pri raznih delih. Torej vloga šol še zdaleč ni zgolj izobraževalna.

A zapiranje majhnih šol je mnogo bolj problematično, kot bi pomislili prvi hip. Res so vaške šole dražje od mestnih in vse najbrž ne morejo obstati. V zadnjih petdesetih letih so zaprli več kot petsto podružničnih šol, ostalo jih je le okoli 350. Nekatere naj bi opustili le začasno, toda ko šola enkrat zapre vrata, se ne odprejo več, in družbeni utrip kraja začne ugašati. Namreč, ob napovedanih zakonskih spremembah prihajajo z ministrstva dvojni signali: po eni strani minister pravi, da podružničnih šol še ne bodo zapirali, po drugi strani pa pripominja, da šole s samo desetimi učenci ne morejo dati otrokom socializacijskih veščin.

Sporočila ministrstva so dvoumna, zato se strokovnjaki, učitelji in starši z bojaznijo sprašujemo, kam vse skupaj vodi.

Ana Žakelj

Pohvale za zaključni račun

Kljub nekaterim kritičnim sodbam opozicije je občinski svet 5. julija zaključni račun proračuna za leto 2006 sprejel soglasno – Za podžupana Aleksander Česnik

Župan je predstavil zaključni račun.

Zaključni račun proračuna med grajo in hvalo, vendar soglasno potrjen

Uvodoma je župan **Janez Nagode** predstavil najpomembnejše poudarke iz zaključnega računa proračuna občine za leto 2006. Po jesenskem opravljenem rebalansu je proračun izpolnil

86% prihodkov in odhodkov. Ostanek prihodka nad odhodki je znašal 78.141.000 tolarjev, kar je bilo razporejeno deloma v rezervno, deloma pa v proračun za leto 2007. Posebej se je župan še sprehodil med uporabniki proračunskih sredstev, še posebej med investicijami, kjer je ugotavljal, da so bile naložbe realizirane, z izjemo tistih, kjer ni steklo vse po načrtih zlasti zato, ker so pristojna ministrstva odlašala s sklepi o sofinanciranju naložb, denimo v Zdravstveni dom ali v šolo Tabor. Da je bila uporaba sredstev proračuna skladna z zakonskimi predpisi izpričuje tudi Poročilo o opravljeni notranji reviziji za leto 2006.

V razpravi je **Vladislav Puc**, N.Si, v splošnem pohvalil zaključni račun. Pri čemer je opozoril na »lepotno« napako pri navajanju števila prebivalcev, saj teh je v občini precej več kot 11.000. Spraševal pa je, kako je v zahtevano sistematizacijo in reorganizacijo občinske uprave in izrazil nekako nezadovoljstvo zaradi izpada prihodkov in premalo dinamične prodaje zemljišč v IOC. Je pa opozoril na ugotovitev revizijske komisije,

V. Puc

ki da občini pa očita, da je izvedla le 3 javne razpise, vse ostale investicije pa da so šle pod naročila male vrednosti. Spraševal pa je po smiselnosti sprejemanja jesenskega rebalansa navzgor, denimo, investicija v Zdravstveni dom, šolo Tabor, če je bila potem realizacija manjša od leta 2005.

Župan je glede »lepotne« napake pojasnjeval, da se poročilo nanaša na predhodno leto, ko število prebivalcev je bilo nekaj nad 11.000 prebivalcev. Glede pooblastil in reorganizacije pa je dejal, da je vse že pripravljeno, izvedba pa naj bi počakala novih prostorov. Glede malih naročil pa je revizija opozorila na menjavo oken, ki je bila izvedena na treh objektih, pa naj bi združili v skupno naročilo. Ker občina želi oddati čim več del domačim podjetnikom, se odloča za posamične razpise, preko katerih ravno tako izbira vsaj med petimi najboljšega ponudnika. Podobno ravna občina tudi z naložbami v ceste. Rebalans pa je bilo treba opraviti zlasti zaradi prerazporeditve investicij. Glede realizacije prihodkov, teh je bilo za 86%, je župan dejal, da je kar solidna, saj mnoge občine so dosegle komaj 50 ali 60% načrtovanih prihodkov. Kar zadeva očitek o prepočasni prodaji zemljišč v IOC, je treba vedeti, da je treba zemljišča najprej ustrezno komunalno opremiti. Investicija v Zdravstveni dom je dokaj zahtevna, ob vsem pa je ministrstvo za finance odlašalo s sklepom o sofinanciranju naložbe. Začetek gradnje pa bo letos le stekel. Podobne težave se kažejo s šolo Tabor, kjer pa zaradi zamude s projekti letos ne bo moč začeti investicije. Vse razvojne programe je tre-

ba pripravljati vnaprej. Tako denimo glede čistilne naprave gredo stvari prepočasi in še doslej ni jasno, ali bo občina šla v s kupno investicijo z Vrhniko ali se bo investicije lotila sama.

Ladka Furlan, SDS, je tudi opozorila na zahteve revizijskega poročila glede javnih naročil in glede sistematizacije. Glede izbire domačih izvajalcev jo zanima, če gre za različne ali iste podjetnike. Posebej je opozorila na vprašanje najemnin pri Naklu, d.o.o. in na čudna razmerja v zaključnem računu med planom, rebalansom in realizacijo; nekatere postavke v realizaciji da preprosto zmanjkajo. Na vsak način pa bi bilo treba aktivirati stanovanjski sklad. Sicer je tudi Furlanova mnenja, da je zaključni račun ugoden.

L. Furlan

Župan je ponovno dejal, da je sistematizacija pripravljena, vendar čaka na zgraditev Upravnega centra. Večoddelčna uprava pa v primerjavi s sosednjimi občinami se ne kaže za najbolj smotno. Glede malih naročil je ponovil, da je poslovanje racionalnejše, in ponovno zatrdil, da je za izbor potrebnih najmanj pet ponudb. Sicer so bila vsa mala naročila skladna s predpisi. Naklo, d.o.o., upravlja s stanovanjskimi zgradbami in najemninami; dolgovi pa nastajajo zaradi tistih, ki ne plačujejo stanarin. S stanovanjskim skladom, vrednim 50 milijonov tolarjev, se gospodari kar se da racionalno.

Svet je zaključni račun sprejel soglasno, enako tudi Odlok o gospodarskih javnih službah in Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Logatec ter Pravilnik o dodeljevanju proračunskih sredstev za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v občini Logatec. Soglasno je občinski svet potrdil tudi programe prodaje oziroma menjave zemljišč in ukinitve javnega dobrega.

Monopola pri pokopaliških dejavnostih ne bo

Dodobra pa se je vnela razprava okoli Odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o pokopališki in pogrebni dejavnosti ter urejanju pokopališč na območju občine Logatec. Po županovem pojasnilu se dosednji odlok spremeni le toliko, da prehaja urejanje vseh pokopališč na Komunalno podjetje. Berto Menard, ki je že pri sprejemanju dnevnega reda predlagal umik točke do sprejetja napovedovanega novega zakona, in Ladislava Furlan sta bila prepričana, da predlagane spremembe odloka utrjujejo monopolni odnos pri pokopališki dejavnosti. Franc Rudolf je pritrjeval tudi županovemu mnenju, da je vendar Komunalno podjetje v 100% lasti občin, ki nadzira in potrjuje cene, zato monopola ne more biti. Javno podjetje pa lahko odda določena dela podizvajalcem, denimo, pogrebno dejavnost.

Končno je svet tudi ta odlok sprejel soglasno. Soglasno pa je sprejel tudi mnenje, da se Lidija Obreza imenuje za direktorico Centra za socialno delo Logatec.

Čisto ob koncu se je župan seznanil svetnike o imenovanju **Aleksandra Čenika za podžupana občine**. Ta bo poleg izvajanja nalog, ki mu jih določa Statut, sooblikoval programe opremljanja s komunalno infrastrukturo, sodeloval pri določanju področij za izgradnjo komunalne infrastrukture ter sodeloval pri oblikovanju usmeritev razvoja na področju kulture in športa v občini.

Martin Koren

Svetniki sprašujejo – župan odgovarja

Berto Menard, LzL, je vprašal župana, če je predvidena sanacija lipovega drevoreda zaradi nevarnosti, ki prežijo lahko na promet ob vsakem neurju. Z vprašanjem je hkrati dajal pobudo za sanacijo razmer v drevoredu.

Župan je pritrdil, da se sam tudi zaveda potrebe po sanaciji, ki jo bo treba opraviti v dogovoru z Zavodom za varstvo kulturne in naravne dediščine, z Društvom prijateljev Napoleonovega drevoreda in zainteresiranimi strokovnjaki. Pričakujejo pa mnenje predvsem Zavoda za varstvo kulturne in naravne dediščine.

Rafael Cepič, N.Si, je vprašal, kako je z nakupom Levkove domačije v Rovtah?

Župan je pojasnjeval, da je bila opravljena cenitev. Ta vrednoti nepremičnino po 39 €/m², kar je mnogo manj od tega, kar pričakujejo lastniki. Pa vendar so lastniki pripravljeni prodati nepremičnino tudi za to ceno s pogojem, da se jim kmetijska parcela pod Kovkom prekategorizira v stavbno zemljišče. To se bo dalo ugoditi s preureditvijo zazidalnega načrta v Rovtah.

Martin Koren

Smer – zahodno od Ljubljane

Občinski svet se je nagnil k pokrajini, ki je še nikjer ni – Ob sklepu za podelitev občinskih priznanj nezaupnica predlagateljem ali komisiji za priznanja ali komu tretjemu

Na seji 19. julija je moral občinski svet sprejeti mnenje o svežnju pokrajinske zakonodaje, ki bi ga naj občina posredovala slovenski vladi, zato je preostanek dnevnega reda odbrzel, da je ostalo dovolj časa za vročično pokrajinsko razpravo. Tako tudi ni bilo ne svetniških vprašanj ne pobud.

Brez prave razprave je svet soglasno sprejel Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o poprečnih stroških komunalnega opremljanja; ta podaljšuje veljavnost Sklepa o poprečnih stroških komunalnega opremljanja do sprejetja ustreznih podzakonskih aktov.

Soglasje je bilo tudi k Spremembi sklepa o prodaji poslovne stavbe na Notranjski cesti 14 (Stara občina). Po tej spremembi bo opravljena prodaja stavbe po delih na osnovi dražbe, pri kateri bodo imeli prednostno pravico pri dražbi prvotni najemniki, s katerimi je bilo tako dogovorjeno v najemni pogodbi. – Nekako brezplodno delo pa so opravili predlagatelji in komisija za priznanja. Občinski svet je vse tri predloge komisije za podelitev priznanj občine Logatec zavrnil, tudi zato, da se ne bi prepogosto podeljevanje priznanj častnega občana ne razvrednotilo, in sklenil, naj se ponovi razpisni postopek.

Razvnela pa se je razprava o pokrajinski zakonodaji, natančneje o sklepu, ki bi ga naj svetniki oblikovali kot mnenje Vladi o pokrajinski pripadnosti naše občine. Umirjeni županov uvod je predstavil zajeten vladni pokrajinski sveženj: Predlog o območjih pokrajin z imeni in sedeži, Predlog zakona o pokrajinah in Predlog zakona o financiranju pokrajin. Potem ko je spregovoril o smislu in funkciji, organiziranosti in financiranju pokrajin, je navedel tudi vladno umestitev logaške občine v Osrednjo slovensko pokrajino s 26 občinami in sedežem v Ljubljani. Nakar je pojasnil svoje mnenje o umestitvi občine v Notranjsko pokrajino, zlasti upoštevajoč sredstva za razvojne vzpodbude, ki se jih občina nadeja več na notranjski kot na ljubljanski strani. Troje projektov (Zdravstveni dom, Rovtarska cesta in pločnik vzdolž Notranjske) so že lahko deležni prav teh vzpodbud. Seveda, pa v primeru izločitve Ljubljane kot samostojne pokrajine stvari se bistveno spremenijo. Pred občinsko sejo so se svetniške skupine, razen SD, namenile uskladiti mnenje, s katerim (1) se občinski svet strinja z imeni in sedeži okraja, (2) podpira pa, da Ljubljana formira samostojni okraj in (3) da se na osnovi interesa občin oblikuje zahodno od Ljubljane samostojna pokrajina (razširjena Notranjska).

Razprava, v kateri so pojasnjevalno ali polemično nastopili Peter Stavanja in Vladislav Puc, oba N.Si, Berto Menard, Lista za Logatec, Marjan Gregorič, SD, Ladislava Furlan, SDS, Dušan Černigoj, Lista za Notranjsko, Boris Hodnik, LDS, in Franc

Razburljivo usklajevanje pred sprejemom sklepa, ki naj bi veljal za zgodovinsko odločitev

Rudolf, SLS, je nekako razklala stališče koalicije in opozicije (pri čemer je DS ostala nekako arbitrarno ob strani) Opozicija je trdila, da mnenje na delovnem sestanku ni bilo povsem definirano, zato bi ga bilo treba dodatno pretesti. Koalicija je bila mnenja, da je bil sklep povsem usklajen, le da sta si N.Si in SDS nato premislili. Medtem ko je koalicija utemeljevala svoje stališče do Notranjske, sklicujoč se na perspektivnejše finančne možnosti, je opozicija opozarjala na pretirano zaupanje v finančne programe. Oboji so bili mnenja, da gre za zgodovinsko odločitev, za katero se velja odločiti še z dodatnim usklajevanjem. Po daljšem in sila napornem usklajevanju, ki se ni sešlo le v formulaciji v oklepaju: razširjena Notranjska, pri čemer pa je vztrajala opozicija, je občinski svet izglasoval modificiran sklep s 14 glasovi ZA (koalicija in DS) ter s 7 glasovi PROTI (preostanek opozicije).

Ker ob županovem Poročilu o izvrševanju proračuna občine za leto 2007 ni bilo vprašanj, so si župan in svetniki začeli prijetno dopustovanje, na katerem si bodo nabrali moči in židane volje za oranje novih, najprej jesenskih brazd.

Martin Koren

Predlagani sklep

1. Občinski svet Občine Logatec se ne strinja s predlogom Vlade Republike Slovenije glede območij pokrajin v Sloveniji z imeni in sedeži.

2. Občinski svet Občine Logatec predlaga Vladi Republike Slovenije, da se občina Ljubljana kot glavno mesto Republike Slovenije oblikuje kot samostojna pokrajina.

3. Na podlagi interesa posameznih občin, ki se nahajajo zahodno od Ljubljane, naj se oblikuje samostojna, širša pokrajina (razširjena Notranjska).

Na seji usklajeni sklep, ki ni bil povsem usklajen

1. Občinski svet Občine Logatec se ne strinja s predlogom Vlade Republike Slovenije glede velikosti Osrednjeslovenske pokrajine.

2. Občinski svet Občine Logatec podpira predlog Mestne občine Ljubljana, da se občina Ljubljana kot glavno mesto Republike Slovenije oblikuje kot samostojna pokrajina.

3. Na podlagi interesa posameznih občin, ki se nahajajo zahodno od Ljubljane, naj se oblikuje samostojna, širša pokrajina (razširjena Notranjska).

Poslej tudi s podžupanom

Novi podžupan naše občine je Aleksander Česnik, rojen 1962, podjetnik, ki prodaja in vzdrževanje vozil KIA, tovorni program, je ekskluzivni zastopnik in uvoznik za ISUZU – za popestritev prodaja še z motocikle – sicer je tudi predsednik občinskega odbora in podpredsednik notranjskega pokrajinskega odbora LDS. Z novim podžupanom je stekel pogovor o njegovih pogledih na razvojne možnosti, ki zadevajo njegova pooblastila.

Podžupan Aleksander Česnik

Gospod podžupan, dovolite mi, da Vam najprej čestitam k imenovanju. Na zadnjih lokalnih volitvah ste sicer kandidirali za župana. Kako da ste se med svetniškim mandatom odločili za funkcijo podžupana?

Odločitev je izhajala posledično tudi iz kandidature za župana. Namreč, prepričan sem, da lahko nekatere cilje iz predvolilne kandidature lahko uresničim kot podžupan. Menim, da s svetniki LDS lahko veliko pripomoremo h kreiranju občinske politike, k realizaciji projektov, koordinirajoč z županom skupne nastope.

Kako vidite razvojni program komunalne infrastrukture?

Na področju komunalne infrastrukture je ogromno projektov: kanalizacija Gor. Logatec-Kalce, kanalizacija na Martinj Hrib, prenova kanalizacije od Krpana proti Pošti, prepotrebna komunalna oprema gradbenih parcel, recimo na območju Tičnice, kjer je veliko želja za stanovanjsko gradnjo. Hitrejše načrtovanje in realizacijo projektov pa, žal, prepogosto ovirajo težave z lastniki zemljišč zaradi odkupa ali pridobitve služnosti. Od vsega utegne biti prav poseben problem gradnja kanalizacije na Martinj Hrib.

Kaj pa razvojne smeri kulture na Logaškem?

Kultura na Logaškem je lepo razvita. Društva lepo dela-

jo z bogatimi programi. Financiranje društev je smotno urejeno. Dobro je tudi, da so se kulturniki povezali v Zvezo kulturnih društev. Ugotavljamo lahko, da tudi posamezne krajevne skupnosti učinkovito pomagajo društvom, da bi s svojimi dejavnostmi tudi promovirali občino Logatec, zlasti v povezavi s turističnimi društvi. Teže pa so rešljive prostorske možnosti. Še posebej nujno bi bilo treba posodobiti Narodni dom, kar gotovo velja za prioriteto med investicijami v kulturo.

Kako tehtate razvojne poti športa v občini?

Tudi športne dejavnosti so v občini dovolj dobro razvite. Lepe rezultate dosegajo vrhunska društva in vrhunski športniki. Seveda, tudi če je denarja več kot kdaj koli doslej, niso vsi enako zadovoljni. Je pa posebej pomembno, da je ponovno zaživela Športna zveza, ki povezuje športnike in društva. Koristno se mi zdi, da bi organizirali »športne olimpiade«, povezane s prazničnimi priložnostmi. Prepričan sem, da se bomo s Športno zvezo, pravim sogovornikom, laže dogovorili tudi za gradnjo športnega centra, tudi stadiona.

Bi na začetku svojega podžupanovanja želeli še kaj sporočiti občanom?

Spoštovanim občankam in občanom obljubljam, da se bom trudil po vseh svojih močeh, da bi bil županu uspešen sodelavec, da bodo načrtovani projekti kar se da najbolje realizirani, da bomo ugodno izpolnjevali razvojne zamisli. Seveda, pričakujem, da ta ali oni ne bo zadovoljen z našimi ukrepi in dosežki. Kritične sodbe pa bomo pripravljene vselej sprejeti, da bodo le podprte z razumnimi argumenti.

Gospod podžupan, hvala lepa za pogor. Pri vaših prizadevanjih pa Vam želim v imenu našega uredništva učinkovitih ukrepov in najboljših uspehov.

Marcel Štefančič

Kakovost za prihodnost

Osnovni šoli Tabor podeljen prvi certifikat »Kakovost za prihodnost vzgoje in izobraževanja« – priznanje za vzpostavitev sistema vodenja kakovosti

Pred dobrim letom dni je bil v Logaških novicah objavljen članek z naslovom Na poti tesnejšega sodelovanja, ki je opisoval projekt »Kakovost za prihodnost vzgoje in izobraževanja«, v katerega je med ostalimi, zdaj že petdesetimi vzgojno-izobraževalnimi zavodi v Sloveniji, vključena tudi Osnovna šola Tabor Logatec. Plod več kot dvehletnih prizadevanj za vzpostavitev sistema vodenja kakovosti po modelu Slovenskega inštituta za kakovost in meroslovje je 21. junija letos obrodil prvi sad. Zunanji presojevalci kakovosti iz šolstva in gospodarstva so presodili, da Osnovna šola Tabor izpolnjuje vse zahteve tega modela, zato je šola tega dne obeležila skupaj kar tri slavnostne dogodke: prejem certifikata »Kakovost za prihodnost«, dan državnosti in podelitev priznanj najboljšim učencem iztekajočega se šolskega leta.

Na slavnostnem dogodku je Igor Likar, direktor Slovenskega inštituta za kakovost in meroslovje, izročil šoli certifikat

Direktor I. Likar predaja certifikat kakovosti ravnateljici M. Dodič. Foto: PB

kakovosti ISO 9001. Dogodek je pozdravil tudi župan Janez Nagode, ki je bil navdušen nad tem, da se šola lahko tako predstavi javnosti; priznanje pa hkrati pomeni dodatne obveznosti za naprej.

Vzpostavitev sistema vodenja kakovosti je namreč šele prvi velik korak, ki šola zavezuje, da sistem nenehnega izboljševanja na vseh področjih svojega delovanja tudi vzdržuje in nadgrajuje ter sistematično sledi svoji viziji. Zato bodo morali vsi udeleženci vzgojno-izobraževalnega procesa svoje delovanje usmerjati v smeri določanja pravih ciljev, v iskanje najustrežnejših poti za njihovo doseganje ter stalno preverjanje, kako in v kakšni meri jim uspeva doseganje zastavljenih ciljev. Vsako

leto spomladi bodo zunanji presojevalci kakovosti ugotavljali le hkrati svetovali, kaj od narejenega v letu dni je za šolo in njene učence najboljše, na katerem področju pa se da še kaj izboljšati. Preprosto povedano: zaposleni, učenci, starši in okolje šole bodo s skupnimi močmi poskušali slediti načelu »Delajmo prave stvari na pravi način«.

Ravnateljica in zaposleni na OŠ Tabor Logatec se zavežajo, da jih sicer čaka posebno in ne lahko delo, da pa bo trud poplačan, če se bodo rezultati odražali v uspešnosti in zadovoljstvu učencev, zaposlenih, okolja šole, in ne nazadnje, naše družbe. Zato tudi simbolika v naslovu modela – **Kakovost za prihodnost.**

mDm

Vera v najboljšo pot

Na slovesnosti ob odprtju Centra vojnih veteranov Slovenije na Blekovskih gmajnah slavnostni govornik predsednik slovenske vlade Janez Janša

Potem ko je 16. junija dopoldne v centru vojnih veteranov Slovenije (CVVS) častni postroj sprejel predsednika slovenske vlade ob prihodu na slovesnost, je Srečko Lisjak, predsednik Zveze vojnih veteranov Slovenije (ZVVS) pozdravil v CVVS številne vojne veterane in visoke goste, med njimi predsednika vlade Janeza Janšo, Mirana Bogataja, zastopnika Ministrstva za obrambo, Jožeta Romška, direktorja policije, Janeza Stanovnika, predsednika ZZB NOV in župana občine Logatec Janeza Nagodeta. Skoz alegoričen nagovor je Srečko Lisjak počastil spomin padlih v boju za osamosvojitve Slovenije 1991. Z zadovoljstvom je ugotovil, da je Center – drugi dom veteranov – kljub nekaterim nasprotovanjem vendarle pripravljen za otvoritev, ki ji je bila namenjena slovesnost tistega dne. Zadovoljstvo nad pridobitvijo centra vojnih veteranov je izrazil v svojem hvaležnem nagovoru tudi logaški župan.

V slavnostnem govoru je premier Janez Janša uvodoma naglasil, naj Center simbolično povezuje preteklost s sedanjostjo za prihodnost, naj postane prostor za obujanje tradicij odpornišva slovenskega naroda, še posebej naj spominja prihodnost na najčistejšo zmago Slovencev, za katero je bila potrebna vera v najboljšo pot. Tudi zaradi oborožene odločitve, zaradi pogumnega tveganja v letu 1991 je danes Slovenija v tako dobrem položaju, kot še nikoli doslej, je menil govornik, in pri-

Častni gostje na slovesnosti v Centru vojnih veteranov Slovenije.

stavil, da je danes Slovenija država samozavesti, poguma in sproščenih ustvarjalnih potencialov z natančno postavljenimi cilji, brez česar ne bi moglo biti napredka, ki nas danes uvršča med najhitreje razvijajoče se države EU.

Za prizadevanja in pomoč pri graditvi Centra in postavitvi spominskih razstav se je predsednik Lisjak najprej zahvalil Miru Pogačniku, vodji Centra veteranov Slovenije, nato se je z zlato pla-

keto zahvalil Zvezi veteranov Slovenije, s spominskimi plaketami pa Območnemu združenju veteranov Logatec, Mobitelu, Upravi RS za zaščito in reševanje, Zavarovalnici Triglav in 25. teritorialnemu poveljstvu Slovenske vojske.

Na slovesnosti, ki jo je zbrano povezoval Janez Podjed, so v kulturnem programu nastopili Logaški oktet z umetniškimi vodjem Lovrom Gromom, Ženski pevski zbor Tabor, ki ga vodi Zdravko Novak, baritonist Bremec ob harmoniki Viki-ja Ašiča ter Orkester Slovenske vojske pod taktirko Fredija Simoniča.

Po otvoritveni svečanosti si je premier Janša z velikim zanimanjem ogledal še tri zanimive dokumentarčne razstave: Vojna za Slovenijo 1991 (vojska in policija), Simon Gregorčič, Znamke 1991 in še likovno razstavo, za katero je svoja dela prispeval tudi Matej Pečenik.

M. Štefančič

Peticija

Ljubljana ali Postojna?

Vlada RS je sprejela predlog Zakona o pokrajinah; našo občino je umestila v Osrednjeslovensko regijo s sedežem v Ljubljani. Hkrati se je na lokalni občinski ravni pojavilo stališče, da bi se naša občina priključila Notranjski regiji s sedežem v Postojni.

Posebno peticijo, ki so jo občanom ponudili v podpis N.Si, SDS, SD in Lista za Logatec nekako med 27. junijem in 18. julijem letos, in s katero so spraševali občane, ali želijo glede pokrajine k Ljubljani ali k Postojni, se je kakih 1100 občanov s podpisom opredelilo za Ljubljano, za Postojno se je izrekel (ne da bi podpisali peticijo) slab odstotek vprašanih.

Leto velike preizkušnje

Te dni je minilo 65 let od množičnega odhoda mladih iz Žibrš, z Ravnika in iz Hotedršice v partizane. Na videz majhen dogodek pa je takrat odmeval in vplival na razvoj osvobodilnega boja na Logaškem. Franc Dolenc, rojak iz Žibrš, je še edini živeči udeleženec tega odhoda in dragocen pričevalec tistih težkih časov; prijazno se je odzval vabilu in bralcem Logaških novic podrobneje popisal vzgibe in motive, ki so mlade popeljali na tako negotovo pot.

Prav 8. julija je minilo 65 let od odhoda prve večje skupine vaščanov iz Žibrš, Hotedršice in z Ravnika med partizane. Po zgodovinskih virih je bilo obdobje prve polovice leta 1942 najtežje v drugi svetovni vojni. Nobena od znanih ofenziv, ki so pomenile preobrat v vojni, se ni niti še začela. Težko bi bilo oceniti, kako je prebivalstvo zakotnih krajev dojelo razsežnost vojaško-političnih razmer; živelo je namreč pod hudim bremenom sovražne propagande; prave informacije pa so bile pomanjkljive. Po hudi zimi 1941/42 se je v Sloveniji takoj spomladi zelo razmahnilo osvobodilno gibanje. V Ljubljanski pokrajini je nastalo večje osvobojeno ozemlje z vsemi zametki ljudske oblasti. V okviru narodno-osvobodilne vojske je bila ustanovljena prva brigada, kmalu preimenovana v Drugo grupo odredov. Temu so sledili povračilni ukrepi okupatorja: požigi, streljanje talcev, izgoni v internacije, preseljevanja... Tedanje vojaške in politične razmere po svetu in v Sloveniji so imele v Žibršah različne odmeve. Zgodaj spomladi je bilo še vedno precej zmede glede odpora proti okupatorju. Krožile so nasprotujoče si informacije pod močnim vplivom okupatorjeve propagande, begunske vlade v Londonu, iz četniških vrst ipd. Spočetka je bilo prebivalstvo enotno glede boja proti okupatorju; usodne razlike so začele nastajati ob pojavih oboroženih oddelkov belogardizma. K usmeritvi prebivalstva za narodno-osvobodilno gibanje je pozitivno vplivalo zbiranje prve partizanske skupine v Žibršah, imenovane Logaška četa pod vodstvom člana logaškega sokola Rada Pehačka, in osrednji časopis Osvobodilna fronta, ki je objavil Program Osvobodilne fronte in partizanski zakon, ki je določal vlogo, organizacijo in ustroj partizanskih čet in Narodne zaščite (NZ).

Šola v Žibršah, ki ni več šola; v njej je bila ustanovljena Narodna zaščita.

Bolj načrtno politično usmerjeno delo za Osvobodilno fronto (OF) pa se je odvijalo po ustanovnem sestanku Rajonskega odbora OF in NZ za območje Žibrš, Ravnika in Hotedršice 25. maja 1942. Pobudo za sestanek, ki se ga je udeležilo 15 vaščanov, je dal v imenu Okrožnega odbora OF Satane Kavčič, organiziral pa ga je politični somišljenik Franc Popit iz Žibrš. Stane Kavčič je slikovito prikazal vojaško-politične dogodke doma in po svetu s poudarkom na Programu OF in nacionalnem interesu svobodne Slovenije. O organizaciji in nalogah NZ pa je poročal politični delavec OF Stanislav Škraba. Pojasnil je, da so idejne zasnove za NZ v 9. točki Programa OF, kjer je bilo opredeljeno, da narodna vojska na slovenskem ozemlju raste iz narodno-osvobodilnih čet in NZ kot množičnega obrambnega organiziranja prebivalstva. Organizirala se je po vaseh, tovarnah in mestih predvsem zaradi

oborožene borbe proti vsem oblikam vojnega nasilja, zaradi preprečevanja aretacij, preseljevanj, nasilnega odvzema lastnine itd. NZ je bila organ odborov OF, v vojaško-strokovnem pogledu pa je bila podrejena Glavnemu poveljstvu slovenskih partizanskih čet. Tako so bile enote NZ dolžne sodelovati s partizanskimi enotami tudi v oboroženi borbi. Delovale so podobno kot rezervni sestavi armadnih enot. Člani so bili oboroženi, živeli pa so legalno na svojih domovih. Tako je delovala tudi NZ, ustanovljena v Žibršah. Njen poveljnik je bil Janez Korenč z Ravnika, politični komisar pa Ivo Serajnik, žibrški učitelj.

V drugi polovici junija in v začetku julija 1942 so se vojaške razmere v Ljubljanski pokrajini zelo zaostrele. Prvi slovenski brigadi – Drugi grupi odredov se tudi po večkratnih poskusih ni uspelo prebiti na nemško okupacijsko ozemlje južno od Ljubljane. Zato je Glavno poveljstvo odločilo, da to grupo odredov pošlje na Gorenjsko prek Polhograjskih Dolomitov, da bi tam razmahnila narodno-osvobodilno gibanje, nato pa nadaljevala pohod proti Štajerski. Pri tem pa je enota naletela na hude težave in prve naloge ni mogla izpolniti; neki njeni deli so se celo vrnili na Dolenjsko. Nemci so za borbo proti partizanom v Poljanski dolini prevažali svoje enote tudi čez italijansko okupacijsko ozemlje v smeri Ljubljana-Horjul-Lučne-Gorenja vas. V začetku julija pa so Italijani zbrali štiri italijanske pehotne divizije – kakih 82.000 mož – za veliko ofenzivo proti osvobojenemu ozemlju v Ljubljanski pokrajini.

V teh okoliščinah se je Glavno poveljstvo odločilo poklicati del NZ za pomoč ustanavljajočemu se Dolomitskemu partizanskemu odredu. Ta klic je dosegel tudi NZ v Žibršah. Priprave za odhod 8. julija zvečer sta vodila poveljnik in politični komisar. Na pot nas je odšlo 19 – iz Žibrš: Jakob Mihevc, Valentin Rupnik, Franc Popit, Karel Popit, Jože Popit, Jože Popit-Tumletov, Janez Korenč, Janez Mivšek, Pavle Kunc, Alojz Nagode, Ivo Serajnik in Franc Debevc, – z Ravnika: Janez Korenč in Franc Žust – iz Hotedršice: Ivan Zelenc, Jože Brenčič, Stanislav Brus, Jože Albrecht in Virgilij Valenčič; Slavka Popit iz Žibrš pa se je kot 20. članica pridružila partizanom 29. avgusta. Naša oborožena skupina, ki jo je vodil Franc Popit, se je pridružila Dolomitskemu odredu blizu Češmelja nad Podlipo. Že naslednji dan smo šli z enoto Dolomitskega odreda v zasedo blizu zaselka Ljubljanica na cesti Vrzdeneč – Lučne, kjer smo napadli nemško enoto. Čez nekaj dni je bila krajša slovesnost ob ustanovitvi odreda. Ker smo želeli ostati v partizanih, smo tudi prisegli. Spomnim se besedila, s katerim smo prisegli, da ne bomo odložili orožja, dokler ne bo osvobojena zadnja ped slovenske zemlje.

Tako smo postali pravi partizani in to v najtežjem obdobju narodno-osvobodilnega gibanja na Slovenskem. Ta prvi in edini skupinski odhod in partizane iz Žibrš, Hotedršice in z Ravnika je imel velik politični odmev med prebivalstvom, kar je prispevalo k razvoju narodno-osvobodilnega gibanja.

Franc Dolenc

Pripis. – Dvajsetim mladim, ki so poletu 1942. odšli iz Žibrš v partizane, vojna ni prizanašala. Trije niso vzdržali partizanskih naporov in so dezertirali. Dva sta ostala aktivna v vojski tudi po koncu vojne, sedem se jih je po vojni vrnilo v civilno življenje, osem pa je svoja mlada življenja izgubilo v bojih, za katere so se pogumno odločili 8. julija 1942.

Branko Rupnik

Živahna pomlad na Vrhovskem

Na severu logaške občine, v vrhovski krajevni skupnosti, je življenje delavno, brez večjih pretresov, a pestro. Čeprav nam z ene strani v mejo silijo Gorenjci in Ljubljančani z druge, nas nihče ne prepričuje, da bi stopili v kak drug občinski jarem. Z Žirovci pred več kot pol stoletja sploh nismo bili zadovoljni, Ravanci pa so nas vedno preganjali s hribovci, tako da nas niso hoteli niti povohati. Navsezadnje bi se zaradi tega še pri Bogu zahvalil. Tako smo že leta in leta povezani z Logatcem – v slabem in dobrem.

Povejmo ljudem, kakšna bo letošnja bera in in koliko bo kanilo iz občinskega žaklja, kamor nekaj cekinov vse leto mečemo tudi prebivalci Vrha, Hleviš, Hlevnega vrha in Lavrovca. Komunikacija z občinsko upravo je dobra, župan nam je naklonjen, vrhovski svetnik daje glasove koalicijskemu ustroju.

Že nekaj let nas je gnala želja, da rešimo oskrbo z vodo v šolski stavbi in slab položaj s pitno vodo vrhovskih domačij v ožjem delu Vrha. Vsaj za začetek je ideja takšna. Luknjo so izvrtali 150 m v globino in sedaj čakamo na poizkusno črpanje, ki nam bo razrešilo vse dileme o količini vode pod Vrhom. Količina vode, širši javni interes in občinska politika bodo odločujoči dejavniki pri nadaljnji širitvi vodovoda v naslednjih letih. Vse je odprto in nič še ni dokončno. Dokončen sklep pa je padel na svetu KS, da letošnji cestni proračun prelijemo v asfalt na trasi Orel – Trate na Vrhu in še nekaj metrov dodamo v Spodnjem Lavrovcu od Česna do Orla.

Že kar nekaj časa pa iščemo ustrezen prostor za širjenje

knjižnice na Vrhu, že tako dolgo, da bi nas kak oglednik že prav zares imel za norce. Pa šalo na stran. Gre pa za strokovno tehtanje različnih idej, in upam, da je zadnji predlog – v pritličju šolske stavbe, v zdajšnji kopalnici – realen in izvedljiv, seveda, z nekaterimi manjšimi premestitvami in preselitvami.

Dodana vrednost pa bo preselitev obstoječe ceste v Hlevnem vrhu, ki poteka praktično skozi dvorišča domačij Žušta in Brađeška na obvoznico, v bodoče naj bi potekala na pobudo obeh kmetij stran od hiš. Investicija bo v veliki meri izvedena z zasebnim denarjem, le asfaltacija bi bila na plečih proračuna za vrhovske ceste. Če se bomo uspeli dogovoriti!

Uspeli pa smo se dogovoriti, da se je posodobila javna pot in povezala Spodnji Lavrovec z Zgornjim. Cesta je bila že več kot deset let le razrit kolovoz in je služila le občasnim mlajšim kaskaderjem in tamkajšnjemu nezadovoljnemu prebivalcu.

Pa še marsikaj se je dogajalo. Iz društvenih torb. Prelep in množično obiskan kres ob prazniku dela z nikoli postaranimi Beneškimi fanti, čistilna akcija, krajevni potep po skritih predelih našega kraja, Florjanova gasilska procesija, velikonočna procesija okrog griča...

In še to in ono, denimo, popravilo cerkvenega turna na Hlevnem Vrhu, športne krajevne prireditve... Ob koncih tedna pa se zna zgoditi tudi kaka večja gostilniška razprava o aktualnih temah, o potezah sveta KS in občinskih sklepih, o ljudeh... Da nas le ne bi preveč bolela glava.

Rafael Krivina

Na Lovrečevem stanovanjski blok

Tik pred krožiščem ob Notranjski cesti je stala Lovrečeva domačija, ki bi bila potrebna temeljite obnove. Lastnica se je zaradi tega odločila, da staro stavbo proda.

Pred nekaj tedni so staro stavbo podrli. Na njenem mestu bo zrastel nov stanovanjski blok v sklopu Sončnega loga.

Lovrečeva domačija danes in nikdar več.

Besedilo in foto: France Brus

Pred čebelarstvo razstavo

Ob prihajajoči 100-letnici logaških čebelarjev

Pred ulnjakom.

Prihodnje leto bo Čebelarstvo društvo Logatec praznovalo 100 let delovanja. Ob tej priložnosti nameravamo pripraviti razstavo starega čebelarskega orodja, pribora in pripomočkov, ki so jih v preteklosti uporabljali čebelarji na Logaškem. Marsikje se je čebelarska tradicija pri hiši prekinila, na podstrehi ali kje drugje pa je ostala čebelarska dediščina, ki bi jo veljalo na razstavi ob 100-letnici Čebelarskega društva pokazati širši javnosti. Enako velja za slikovno in pisno gradivo o čebelarjenju na našem območju. Vse, ki kaj takega imate in ste pripravljene svoje gradivo posoditi Čebelarskemu društvu za evidenco in morebitno razstavo, prosimo, da stopite v stik z najbližjim aktivnim čebelarjem ali neposredno s predsednikom društva **Tonotom Žakljem** (tel.: 041 560 573, e-naslov: tone.zakelj@kclj.si).

Marjan Papež, za ČD Logatec

L Vedno z vami
logaške novice

Menjava dotrajanih cevi

Sočasno z obnovo Tržaške ceste so delavci gradbenega podjetja Pirc, d.o.o., iz Ljubljane, ki so v Logatcu že uspešno obnovili cesto za Jačko, te dni na delu Prešernove ceste in Čevice pod Tržaško cesto uspešno zamenjali del dotrajane vodovodne napeljave in kanalizacije z novimi cevmi.

Prenova kanalizacije tudi na delu Prešernove.

Besedilo in foto: France Brus

Sedemnajst novih stanovanj

Ob Tržaški cesti v Gornjem Logatcu je na zemljišču nekdanje stare Balantove domačije zgradilo SGP Grosuplje novo sodobno zgradbo, v kateri je naprodaj 17 stanovanj s površino od 30 do 80 kvadratnih metrov.

V stavbi je 6 garsonjer, 4 dvosobna in 7 trosobnih stanovanj; vsa bodo vseljiva julija, kot pravi Rajko Čerin, investitor stanovanjske gradnje v vrednosti 1,5 milijona evrov.

Stanovanja na Balantovem vrtu.

Besedilo in foto: France Brus

Med Hacetovimi nagrajenci

V organizaciji PGD Dolnji Logatec in Gasilske zveze Logatec je 9. junija v Logatcu potekalo srečanje nagrajencev Matevža Haceta

Nagrada Matevža Haceta velja za najvišjo nagrado slovenske gasilske organizacije, ki jo lahko prejme posameznik v tej več kot 124.000-članski prostovoljni organizaciji za izredne zasluge pri soustvarjanju in razvoju slovenskega gasilstva.

Srečanje poteka vsako leto v drugi regiji, letošnjega se je od 66 živečih udeležilo kar 51 nagrajencev, med temi imamo tudi dva z Logaškega: Viktorja Krmavnarja (PGD Laze-Jakovica) in Franca Jesenovca (PGD Dol. Logatec).

Uradni sprejem je bil v predavalnici gasilskega doma. Po pozdravnih besedah in predstavitvi društva je predsednica GZ Logatec Marinka Cempre Turk predstavila delo zveze, župan Janez Nagode pa je predstavil občino Logatec. Prisotne pa je pozdravil predsednik GZS Ernest Eory, sam tudi prejemnik Hacetove nagrade, in spregovoril o aktualnih dogajanjih v GZS in o bistvenih načrtih za prihodnost. Prisotni so z velikim zanimanjem spremljali projekcijo najpomembnejših logaških znamenitosti.

Po skromni zakuski, ki so jo pripravile domače gasilke, so nagrajenci krenili v Hotedršico, kjer so si ogledali Tomažinov mlin, črno kuhinjo in cerkev sv. Janeza Krstnika s Plečnikovimi stopnicami; članice kulturnega društva pa so jim pripravile krajsi kulturni program. Po kosilu in ubujanju bogatih spominov so se zadovoljni nagrajenci razšli z željo po novnem srečanju ob letu.

Domačim gasilcem pa je organizacija dogodka pomenila priznanje in priložnost za odprtje garaž, ki smo jih gasilci obnovili s prostovoljnim delom in dobrodošlimi prispevki.

Lado Korenč

Logaški župan med Hacetovimi nagrajenci, 8. z leve

Poletje v Rovtah

Tradicionalna prireditev Poletje v Rovtah je pripravilo ŠD Kovk v sodelovanju s PGD, PD, ŠD Brina in Knjižnico Rovte – Prireditev poletju v pozdrav je trajala – od 24. junija do 1. julija

Prireditve, prepletene s športnim, kulturnim in zabavnim pridihom so popestrile življenje v našem kraju. Začelo se je z gasilci, ki so v nedeljo v uporabo predali novo gasilsko vozilo. Tega je blagoslovil tudi gospod župnik v upanju, da požar ne bi bil prav pogost obkovaalec naših domov. Nekaj najbolj zaslužnih gasilcev je prejelo tudi priznanje. Gasilci so praznik kronali z veselicjo na Kovku, pa še vreme jim je bilo naklonjeno. Posebnost letošnjih prireditev je bila v Križajevi dolini gasilska vaja Gozdni požar 2007, v kateri so sodelovala vsa gasilska društva naše občine in helikopter Slovenske vojske. Na koncu vaje je posadka helikopterja poskrbela, da so se otroci lahko popeljavali na ogled domačega kraja s ptičje perspektive.

Praznični ponedeljek je bil športno obarvan. V soparnem vremenu so se najpogumnejši odpravili na tek na Vrh Svetih Treh Kraljev. Tudi najmlajši so prišli na svoj račun, in sicer v četrtak v Krajevni knjižnici. Za smeh in zabavo je bilo poskrbljeno v petek, ko je skupina Dejmo stisn't teater na hudomušen način predstavila življenje nekaterih pomebnih mož.

In kje leži ključ do uspeha prireditve? V Rovtah ljudje še vedno držijo skupaj in ob takšnih priložnostih je veliko ljudi pripravljeno tako ali drugače priskočiti na pomoč," je menil novi predsednik ŠD Kovk David Šinkovec.

V soboto se je Kovk zopet razživel. Preko celega dneva so se odvijala tekmovanja v nogometu, balinanju in pikadu. Ta naš Kovk! Mogoče bi kazalo razmisliti, ali ne bi bilo dobrodošlo tudi kako teniško igrišče ali vsaj igrišče z različnimi igrali, kamor bi

Helikopter na požarni vaji.

starši lahko pripeljali svojo mladež na športno sprostitve, namesto da posedajo pred televizorji in se "sede ali leže" predajajo športnim užitek. Morda postane to nekoč celo renica!?

Nedelja je bila spet rezervirana za vsesplošno rajanje. Nato pa so za konkreten zaključek poskrbele živahne Vesele štajerke, ki so privabile na Kovk veliko ljudi, željnih zabave, plesa in lepih deklet. Piko na i je pristavila še Brigita Šuler, tokrat brez Wernerja. Žal, je kasno prišla in kmalu odšla. Mogoče bi kdaj v prihodnje lahko za svoj nastop uporabila tudi glas (playback) in ne le stas. A za nekatere, predvsem moške oči, je bilo tudi to dovolj, da je bil skok v delovni ponedeljek nekoliko lažji.

Poletje v Rovtah pa zopet junija 2008, če Bog da.

B. Marolt in M. Bogataj

Prek Barja

Po krajinski, botanični in zgodovinski poti

Logaški planinci smo se 10. junija odpeljali do Sinje Gorice (293 m). Od Ribiške kočje smo odšli po stezi in čez most Ljubljaničice do jezera, ki je nastalo po izkopu gline za nekdanjo opekarno; tu zdaj domujejo razne vodne živali in redke vodne ptičice.

Počitek ob Podpeškem jezeru.

Foto: M. Petkovšek

Potem smo obiskali Mali plac pri Bevkah (367 m). Maloklje v Sloveniji sta si hrupna gneča civilizacije in prvobitno naravno okolje tako blizu. Vaščani Bevk so ob svojih njivah na dveh hektarih zgledno uredili in na ogled postavili zadnji živi ostanek nekdanjega 163 m² velikega močvirnega jezera. Pod gosto poraščenim osamelim holmom Kostanjevica je ostala dva hektarja velika kotanja in v njej s polodom bogata, do 1,20 m debela šotna plast. Po letu 1993 je bila kotanja spet preplavljena. Ponovno so se začele postopno razraščati za barje značilne endemične vrste – šotni mah, vitki munec, navadna rožmarinka, bela kljunka, dlakava mahovnica, okroglostna in srednjelistna rosika, ki se hrani z insekti. V rezervatu so se na novo razplodile tudi barjanska želva sklednica, razne žabe, kačji pastirji, redke vrste močvirskih ptič in tudi ujede. Mali plac je videti kakor blatna zibelka sredi razkošnega gozda, v katerem je mnogotero stranpoti, zimzelene podrasti in grmičevja, sm, fazanov, gob.

Ljubljansko barje je nastalo kot tektonska udorina in leži na tektonsko zelo aktivnem območju, ki ga prečkajo številni prelomi. Ob prelomih so se postopoma ugrezali deli površja. Nekdaj je bilo najjužnejše evropsko visoko barje in edini primer nižinskega visokega barja v Sloveniji. Zaradi pogreznosti kotline so reke močno naplavljalje prod.

Med Krimom in Ljubljano se razprostira 170 kvadratnih kilometrov ravnine. Ljubljansko polje je dolgo 20 km in do 6 km široka ravnina na vzhodnem robu Ljubljanske kotline. Zaradi

regulacijskih posegov se je od konca 19. stoletja podoba Barja močno spremenila. Na približno 20 kilometrih toka čez Barje ima Ljubljanica komaj dober meter padca. Zaradi regulacije v rimskih časih je tok reke dokaj raven. Ljubljanica je bila plovna do Vrhnike, z gradnjo južne železnice leta 1849 pa je promet na reki upadel.

Po ogledu naravnega rezervata Mali plac smo iz Bevk šli peš čez Barje. Ob bregu nekdanje Ljubljanice smo prišli do ceste Notranje Gorice – Podpeč in se nato odpeljali do Jezera v Podpeči. Njegovo brezno je globoko 47 m. Od Barja ga loči samo kakšnih deset metrov visoka skalna pregraja. Jezero, široko od 120 do 135 m, napaja Mlinski potok in je primerno za kopanje in ribarjenje. Od tam smo odšli po strmem hribu do cerkve sv. Ane nad Podpečjo (484 m), zgrajene v 16. ali 17. stoletju. V drugi vojni je bila porušena, zdaj pa je obnovljena. Od cerkve je eden

najlepših razgledov po Barju in njegovih osamelih holmčkih z belimi cerkvicami: Žalostna gora, sv. Jožef, sv. Lovrenc, sv. Jurij, sv. Rupert. Ljubljana ni od nikoder videti tako skladno ujeta s svojim severnim gorskim ozadjem, kakor od tu. Janez Slabe nam je ob razlagi zgodovine Barja pokazal še školjko in rimsko podkev, ki ju je našel pred leti na Barju.

Po krajšem počitku smo se po stezi spustili v Podpeč mimo podpeškega kamnoloma. Rimljani so iz kamna podpečana zidali Emono; še danes podpeški kamnolom zalaga kiparje, kamnoseke in gradbenike z okrasnim ter gradbenim kamnom, ki ga najlaže prepoznamo po okaminah školjk, ki jih je lepo videti na zgledenih prerezih.

Zadovoljni z obiskom Barja ob Janezovem vodstvu in njegovih pojasnilih o zgodovini, o barju, življenju ptic in rastlin smo bili povabljeni na prihodnje pohode planinskega društva.

Marinka Petkovšek

Kresnikovanje – tudi Plečniku v čast

O kresi je tudi dan srečnih ljudi; kresna noč pa ima svojo čarno moč, iz te požene v Hotedršici leto za letom živopisna Kresna nedelja

O kresi se dan obesi... Moč sonca začenja pojemati. V bojazni pred izgubo sonca so ljudje v davnini s kresovi pomagali soncu, da je ohranilo svojo moč. Ta čas naj bi bil najbolj primeren za nabiranje zdravilnih zelišč (šentjanževke, rman, preslica ...), ki naj bi imela sedaj največ učinkovin. Ljudje so nabirali praprot in jo polagali pred vrata, da bi se na njej odpočil Janez Krstnik, ki je godoval prav na letošnjo Kresno nedeljo. Temu svetniku je posvečena hotenjska fara. Prav zato je na ta dan vsako leto v Hotedršici tako slovesno. Med ljudmi pa še danes krožijo govornice, da imata kresni večer in kresna noč čarno moč. Nekoč so verjeli, da lahko človek razume govornico živali, če se v kresni noči postavi na križpotje in mu v čevljev padu praprotno seme.

Letošnjo Kresna nedeljo je KTD iz Hotedršice posvetilo znamenitemu Slovencu, arhitektu Plečniku. Njegove korenine in sledi njegovega dela so ostale tudi v Hotedršici. Že pred prireditvijo so se obiskovalci lahko podali na vodeni ogled po sledih življenja in dela arhitekta Plečnika; Plečnikovo pot namerava društvo dodati k turistični ponudbi kraja.

Slikovitih radosti na kresno nedeljo je bilo na pretek.

Skozi prireditev so številnemu občinstvu ustvarjalci programa nasuli utrinke iz Plečnikovega življenja in dela na Dunaju, v Pragi in v Ljubljani. Izvedeli smo, da so kljub preobilici dela Plečnikove misli pogosto uhajale v rodno deželo. Prijatelji so ga poznali kot pravega domoljuba s trdnim in pokončnim značjem. Če je le uspel, se je na Dunaju srečeval s slovenskimi rojaki. Slovenski pesnik in pisatelj Ivan Sivec je o arhitektu izdal knjigo *Mojster nebeške lepote*. V tej knjigi je zgodba z naslovom *Prijatelj, ki govori o mojstrovem življenju in delu na Dunaju*. Kratak

izsek iz te zgodbe slika Plečnikovo pokončno držo in odnos, ki so ga imeli do njega drugi umetniki, kot so Cankar, Grohar, Jakopič. Branje pisma in del Cankarjevega romana sta nam doživeto zaigrala Tomaž Rupnik (v vlogi arhitekta) in Darja Merlak, ki je interpretirala arhitektove misli. – Med skokom z Dunaja v Prago je na harmoniko zaigral harmonikar Ivan Slabe z Idrškega. Pred osvežitvijo spomina na Plečnikova dela v Ljubljani, nam je s svojim žametnim glasom zapela Marijana Lukan, ki jo je na klaviaturi spremljala Janja Nagode.

Poslušalstvu je bilo v nadaljevanju zaupano, da je Jože Plečnik pogosto obiskoval svojega daljnega bratranca Ivana Plečnika. V njegovi mizarški delavnici v Hotedršici so za arhitekta izdelovali pohištvo, tudi zahtevnejše intarzije. Po vojni se je Ivan Plečnik preselil v Ameriko, njegova delavnica pa je bila nacionalizirana in je v 60-letih propadla. Kot vsi Plečnikovi je tudi Ivan ohranjal stike z rodno vasjo. Vsebino pisma, ki ga je nekoč poslal svojemu rojaku, je v vlogi Ivana Plečnika prepričljivo interpretiral Matjaž Merlak.

Voditelj Matjaž Petrovčič je skozi vso prireditev nizal drobtinice iz življenja in dela Jožeta Plečnika. Ob končanem potovanju po Plečnikovih sledih so pevci zapeli pesem še enega znanega Hotenjca, pesnika in pisatelja Ivana Albrehta.

Zares kvaliteten kulturni program je s plesom in petjem ob postavljanju mlajev (spretno so jih postavili hotenjski fantje, dekleta pa so jih okrasila), ki so običajni zaščitni znak podobnih praznovanj, otvorila Folklorna skupina Hotedršica pod vodstvom Matije Logarja. Kot gostji prireditve sta zapeli Milena in Irena z Medvedjega Brda – Duo MIR. Poseben izziv jima predstavljajo stare pesmi, ki počasi izginjajo v pozabo. Poseben gost prireditve je bil vnuk Ivana Plečnika, ki je pred kratkim prišel iz Amerike na obisk v Slovenijo in namerava nadaljevati delo svojih prednikov, saj je vpisal študij arhitekture.

Po končani prireditvi so si lahko obiskovalci pod vodstvom dr. Marije Ipavec, ki je razstavo tudi skrbno pripravila, ogledali fotografije Plečnikovih del in del rodovnika Plečnikove družine. Ta je pokazal, da arhitektove korenine res izhajajo iz Hotedršice. Razstavo si je še vedno moč ogledati v prostorih hotenjske knjižnice. Kakovost Kresne nedelje iz leta v leto narašča. Kulturno turistično društvo se iskreno zahvaljuje vsem, ki so prireditev finančno podprli, hvaležni pa so tudi tistim (in teh ni bilo malo), ki so prispevali nekaj svojih prizadevanj za uspešno izvedeno prireditev.

Darja Merlak

Sredi vrhunskih glasbenih dogodkov

Prek dvesto nastopajočih in prek dva tisoč obiskovalcev – Odlični glasbeni dosežki

Iztekel se je 7. pomladni festival Veris Glasbene šole Logatec. Niz odličnih, za Logatec tudi vrhunskih glasbenih dogodkov se je razprl med koncertoma simfoničnega orkestra logaške GŠ in Pihalnega orkestra – oba pod vodstvom Marjana Grdadolnika. Na petih prizoriščih je v sedmih dneh nastopilo 10 zasedb, zvrstile so se tudi tri delavnice. Po oceni organizatorjev se je prireditev udeležilo prek dva tisoč obiskovalcev, nastopajočih je bilo prek dvesto.

Festival se je začel na večer 10. junija v veliki dvorani Narodnega doma s koncertom simfoničnega orkestra logaške glasbene šole. Na njem so nastopili – a capella pod vodstvom Gregorja Matosa – tudi pevci mladinskih zborov osnovnih šol Tabor, 8 talcev in Rovte ter zbor sv. Nikolaja. Prireditev je pozdravil župan Janez Nagode, ki mu gre del zasluga, da je festival pred šestimi leti sploh zaživel in da se odtlej redno odvija. Četudi v orkestru igrajo zvečine učenci logaške, torej »osnovne« glasbene šole, je bil program izveden zares dobro. Tako dobro, da poslušalec kar pozabi, da nastopajoči niso akademsko izobraženi glasbeniki. Tudi program ni bil »šolski«, pač pa povsem korektno koncerten. In kaj reči o solistih: klarinetistu Roku Škrlju, trobentarju Žigu Čuku, violinistki Azri Dukić, pevkah Urški Nagode in Zali Rupnik? Izvrstno, klarinetist še posebej. Za glasbeno šolo pa je, seveda, dobro, da ima tako veččega dirigenta med svojimi učitelji, mladim glasbenikom pa je to še posebej dobrodošlo.

Naslednji večer je nastopil trio Volk Folk iz Ilirske Bistrice. Običajnim violini in kontrabasu je delal družbo oprekelj, ki ga je od časa do časa zamenjala stoletna tržaška harmonika. Večer je uvedla skladba, odigrana na istrske dúde. Bistričani so igrali na moč dobro, zaznati je bilo, da so šolani glasbeniki, kar pa ni šlo na škodo avtentičnosti, ki je ožlahnila njihov nastop. Tudi pevsko so bili dobro uglašeni.

Sledila sta dva dogodka: v dvorani GŠ koncert flavtista Marka Zupana ob spremljavi pianistke Anje German, v dolnjelogaški cerkvi pa sta prepevala Ženski zbor Tabor pod vodstvom Zdravka Novaka in Komorni zbor Krog pod vodstvom Primoža Malavašiča. Tako izvrstnega petja v omenjeni cerkvi že dolgo dolgo ni bilo.

Sredinski dan festivala sta zapolnila koncerta Misije

Zoran Predin.

Nemogoče ter saksofonista Lenarta Krečiča in Jazz skupine Loga-rhythm. Dan za tem so se otroci pozno popoldne zabavali ob Matjeji Perpar in Čričkih. Zvečer pa je na trgu sv. Nikolaja polnil srca svojim občudovalcem Zoran Predin.

Predzadnje popoldne je v dvorani GŠ potekala Orffova delavnica, zvečer pa je na trgu koncertiral EMŠO Blues band. V soboto, 16. junija je v športni dvorani potekala še plesna delavnica, festival pa je imenitno zaokrožil logaški Pihalni orkester, tudi ta z izvrstnimi solisti, omenjenimi ob koncertu Simfoničnega orkestra; med temi naj posebej opozorim na nastop Roka Likarja, učenca 1. letnika klarineta, ki je svojo skladbico odigral tako lepo, da se sprašuješ, če je to v 1. letniku sploh mogoče? Vedno znova pisati v superlativih o nastopih Pihalnega orkestra Logatec lahko zbudi občutek o nekritičnosti in nekorektnosti zapisov, vendar je k sreči tako, da ansambel še vedno kakovostno raste. Med programom je sicer bilo čutiti, kaj je dodelano in kaj je manj izbrušeno, vendar glavnina programa tako po teži kot po kakovosti izvedbe zares zadovolji tudi kritične poslušalce. Posebej naj omenim še obrobno stvar, ki pa me je zares navdušila. Koračnico Slovenci je orkester vendarle odigral tako, kot se zanj spodobi, s pevskim dodatkom vred.

Na svidenje Veris 2008!

Jago

Na odprti poti do zvezd

Prijeten nadih koncerta Pod veharško lipo brez črnih in zlih ptic

Bodimo ponosni, da smo Slovenci. Spoštujmo in negujmo lepo domačo pesem in besedo, podpirajmo naš mladi rod, da se bo znal odgovorno veseliti življenja. Skratka: gradimo mostove prijateljstva in drug drugemu prinašamo veselje zavedajoč se, da ne bomo nikoli največji, da ne bomo nikoli najmočnejši, nikoli najboljši – lahko pa smo najbolj prijazni in prisrčni. Tako kot ti-natega čarobnega junijskega večera pod dišečo lipo, skozi katero so nagajivo prodirali zadnji snopi žarkov. Poletna noč se je tiho spuščala nad valovanje ljudi – kot bi jih vabila v sanje. Nocoj ne bo črnih in zlih ptic. Pot do zvezd je prosta in odprta.

Koncert Pod veharško lipo sta povezovala simpatična Maja in Robi Nagode. Vse skupaj sta nasmejala zelo zgovorna Micka in Francelj. »Golaž godba« je navdušila, folklorna skupina in vaški muzikanti so gledalce ponesli med stare viže, ki so se včasih igrale na ohceti. Zelo prisrčni so bili učenci POŠ Rovtarske Žibrše in pevski zborček. Za poseben »prijateljček« je poskrbel kvartet VEMM, ki se mu je pri zadnji pesmi pridružil pevec Anton Rebec. Skupaj nastopajo dobro leto. Med pesmimi, ki jih ne slišimo prav pogosto, so belokranjska Pastirče mlado, Slavček, Oj, le

pridi, ti moj pobič, Na hribčku je moj dom, Sem šel, sem šel čez gmajnico in še kakšna. Zapel je tudi Duo Mir. Njunemu ubranemu petju so se veselo pridružili še poslušalci in prav kmalu je prepevala vsa zbrana družba. Folklorna skupina Trate pa je odplesala večeru in svoji 20-letnici v pozdrav.

Seveda bi pa temu lepemu petju veliko manjkalo, če ga ne bi še posebej osmislili. Za to sta poskrbela naš župan Janez Nagode, ki je v svojem nagovoru priznal: »Vaša prireditev je bolj slovenska kot marsikatera druga prireditev, ki v tem času poteka v naši domovini«, in Magda Kržišnik, nekdanja predsednica KŠD Trate, ki je ob koncu prireditve podelila priznanja Folklorni skupini Trate ob njeni 20. obletnici.

Prijetno poletno vzdušje se je potem izpod dehteče lipe, ki je še dolgo odmevala v prijetnih harmonijah, preselilo na igrišče, kjer se je vsa družba v prijetnem prazničnem večeru še dolgo zadržala pri gostoljubnem okrepcilu. – Da, pri nas bo vedno lepo, vse dokler bo naše življenje prevevala živa in prelepa slovenska pesem in pa iskren nasmeh.

Ana Žakelj

Plešejo že dve desetletji

Jubilej Folklorne skupine Trate, pobudnice kulturnih tokov v krajevni skupnosti

Folklorna skupina Trate je začela plesati 1987 na pobudo Anke Vavken. Takrat je skupina štela sedem parov, ki jih je povezovalo veselje do plesa, petja in slovenskega izročila. Že s svojimi prvimi nastopi so navdušili gledalce in poslušalce v domačem kraju in bližnji okolici Kasneje so se nastopi kar vrstili na mnogih prireditvah, ob obletnicah, pri novih mašah, na Gregorjevem sejmu, predstavljali so občino Logatec na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani in v Lipici. Sprva so plesali v preprostih oblekah, postopoma pa so se oskrbovali z gorenjskimi narodnimi

nošami.

Ves ta čas so člane skupine pestile tudi različne tegobe, ki spremljajo življenje, pa vendar so zagnani plesalci premagali težave. Kljub letom 10 članov še vedno vztraja in pogumno stopa na oder. Vaje zahtevajo veliko truda in potrpežljivosti. Po napornem delovnem vsakdanjiku si večina privoščiči počitek, le plesalci se morajo temu odpovedovati na račun napornih vaj.

Ob dvajsetletnem jubileju velja omeniti, da je bila pravzaprav folklorna skupina s svojo ustanovitvijo pobudnica kulturnih tokov v naši krajevni skupnosti. Po dolgotrajnem kulturnem mrtvilu je prav iz teh pobud nastalo Kulturno-športno društvo Trate. Folklorna skupina je tudi organizirala prireditev »Čič ne da nič« s prikazom starih kmečkih opravil in razstavo največjih in najdebelejših pridelkov v kraju. Vse to pa je z leti preraslo v eno največjih prireditev na Logaškem – Kmečki praznik.

Svojo 20-letnico so plesalci pozdravili s plesom Pod vcharško lipo. Ob tej priložnosti je Folklorni skupini ob bučnem aplavzu čestitala predsednica KŠD Trate Magda Kržišnik ter podarila plesalcem posamična priznanja in nageljne.

Da se Folklorna skupina Trate ne bi utrudila in da bi uspela pridobiti nove, še spočite sodelavce, je naša želja ob prazniku. Ko plesalcem čestitamo k jubileju, se jim tudi zahvaljujemo za njihov prispevek pri ohranjanju domače kulturne tradicije.

Ana Žakelj

Folklorna skupina Trate na Gregorjevem 1997.

Zvrstili so se ob vodnjaku

Pevci Mešanega zbora Pevskega društva Logatec so prav na kresni večer povabili k vodnjaku pevski zbor Planina, mladinski orkester KD Vipavski tamburaši, ljudskega godca Franca Jeraja, zakonca Micko in Franca Anzeljca z Blok

Bil je zanimiv večer, nekoliko drugače postavljen kot v preteklosti, bolj je tudi ustrezal naslovu »Večer ob vodnjaku«. Nastopajoči so se dejansko zvrstili ob vodnjaku. Domači pevci pod vodstvom Lovra Groma so v pozdrav odpeli slovensko ljudsko »Pa ta jutranja zarja« v priredbi Viktorja Mihelčiča in narodno Temna noč se je storila v priredbi Janka Žerovnika.

Nato so nastopili Vipavski tamburaši. Orkester se je v devetih letih muziciranja povzpел na sam vrh tamburaštva v Sloveniji, saj je že štirikrat osvojil zlato priznanje, sodeloval na mednarodnih festivalih... Orkester deluje pod strokovnim in umetniškim vodstvom Vlaste Lokar Lovrenčič. Tamburaši so pod vodstvom Špele Lovrenčič zaigrali skladbe: Na vasi (po narodnih motivih v priredbi Marka Bajuka), Dajte novici, kar ji gre (ljudska v priredbi Damira Zajca), Na avtocesti Vilka in Slavka Avsenika, Vela luka (dalmatinska ljudska v priredbi Damira Zajca) in Srečo na vrvici (v priredbi Deča Žgurja).

Posebej zanimiv je bil pevski zbor Planina. Po štirinajstletnem zatišju je bila v lanskem septembru ustanovljena pevska skupina pod vodstvom umetniške vodje Jane Ulaga. Mladi pevci in pevke so zapeli Prešmentano ljubezen Ubalda Vrabca, Kaj bi te vprašal Radovana Gobca in narodne Pod rožnato planino, Kje so tiste stezice in Nocoj pa, oh nocoj. Čisto na koncu so zapeli Ribce po murjici plavajo, narodno v priredbi Oskarja Deva, ki se je rodil v Planini in so nanj Planinci zelo ponosni – kot tudi na Miroslava Vilharja.

Franci Jeraj je s svojo frajtonarico zaigral: Veselo v Kamnik, V dolini tihi, Otoček sredi jezera in Venček narodnih. Večer pa ni minil brez humorja. Iz središča Notranjske sta prišla zakonca Micka in Franc Anzeljc; po domače Petračeva, ljudska

pevca, ki sta z režiserjem Jožetom Perkom v preteklosti že posnela dokumentarni film o njihovih ljudskih pesmih. Za ta večer sta izbrala pesmi: Po cesti gre en stari mož, Ko bi jaz cesar bil in Zares v starih časih.

Zbor, ki vabi leto za letom k vodnjaku.

Foto: F. Brus

Večer je sklenil domači zbor s skladbami: Oj planine, Slovenska dežela in Pevec; zbor se je ob koncu zahvalil vsem nastopajočim in dobrotnikom, še posebej pa čevčanskim gospodinjam za sladke dobrote, obenem pa čestital vsem občanom ob državnem prazniku.

AC

Portreti hišnih ljubljencev

Trenutki svojskega veličastva – kot jih je ujela umetniška fotografinja Jožica Zafred

Galerija Hodnik v GRC Zapolje je 7. junija že sedmič odprla vrata v svoj razstavni prostor – to pot umetniški fotografiji Jožice Zafred. Po pozdravni besedi Matjaža Martinška je o fotografiji in njenem delu spregovorila umetnostna zgodovinarica iz Postojne Polona Škodič.

Polonina predstavitev razstavljalke je izpričevala, da gre za fotografinjo, ki ima za seboj že za četrto stoletja fotografiranja na tisoč in en način, za kar je preizkušala svoje znanje, tehnične rešitve in izjemno poglobljen čut. In tako je Zafredova izživljala preštevne motive, ki so ji pomagali oblikovati od dokumentarnosti sveta, kulturne dediščine in ljudi, te še posebej v portretih, do prefinjenih občutij, ki jih zaznamuje z ujetimi razpoloženskimi trenutki. Še poseben izziv je zanj Kras, ki mu je posvetila veliko svoje zaljubljenosti in ga predstavila v projektu »Kras, kdo bo tebe ljubil?« Svojo tankočutnost je pilila ob sijajnem možu, znanem, zdaj že umrlem,

Ljubljenec diha umetnici Jožici za ovrtnik.

slikarju z usti Stojanu Zafredu. – Svojo dragoceno fotografsko-slikarsko zgovornost je predstavila na 36 samostojnih in 30 skupinskih razstavah po domovini in tujini; za posamezne stvaritve je prejela tudi številne nagrade in mnoga priznanja.

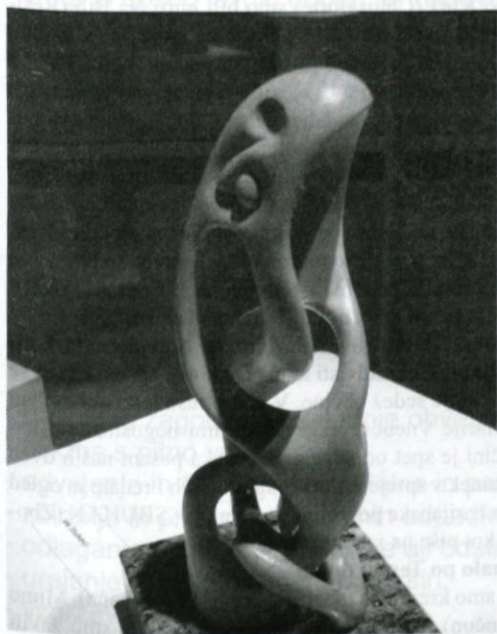
Razstava, ki smo ji priča te dni, očituje, da Jožico Zafred izredno mika tudi živalski svet. Temu svetu, natančneje mucam in psom je namenila še posebno pozornost, in nastala je galerija podob – portretov hišnih ljubljencev, ki so vsak s svojo zgodbo naravnost klicali k fotografski umetniški upodobitvi. Vsako fotografijo je nagovorila neka zgodba veselja, žalosti, strahu, radovednosti, ravnodušnosti v različnih situacijah, ki na svojski način razpredajo psihologijo živalskega sveta.

Kako veliko delo je ujeti trenutke sijajnega veličastva. Tudi o vsem tem nas je prepričala umetniška fotografija Jožice Zafred z razstavo, ki je bila odprta do 6. julija.

Marcel Štefančič

Spopad z zavozlanim življenjem

Ob kiparski razstavi Andreja Kosa

Skoki vozlišče.

Težko je slediti pisanju in besedam Anamarije Šibilj – Šajn ob likovni razstavi Andreja Kosa. In ne samo Anamariji, ampak tudi likovnemu izpovedovanju Andreja Kosa, ki mu je motivno izhodišče voz. Ne samo da ustvarja v lesu, kamnu, glini ter siporeksu, ampak se njegov ustvarjalni duh

ukvarja z mnogočim, med drugim tudi s pesnjenjem in glasbo. Delček njegove glasbene ustvarjalnosti se je ta večer odkrival tudi v igranju harmonike, ki je mehko izzvenevala v rokah Dejana Mesca.

Avtor se srečuje še vedno z lesom, predvsem s trdim lesom – s hrastom in oljko, tuje pa mu ni tudi portretiranje. V glini ustvari svojo doprsko podobo, kot odraz avtorjeve notranjosti, kot njegovo nasprotje po izpeljanem skeletu glave, utelešenem v glazirani glini. Avtor je to dvojico eksponatov imenoval »Memento mori« (Spominjaj se smrti).

Razstava je bila odprta od 21. do 28. junija. Kdor ni bil na otvoritvi razstave, je pozneje lahko dobil spremno gradivo Anamarije Šibilj – Šajn, ga vzel v roke in z branjem njenega teksta in v primerjanju z razstavljeni deli Andreja Kosa, tudi sam ugotovil, da likovno izpovedovanje ni lahko in da je res zamotano in zavozlano, vendar vredno ogleda.

AC

Časopisi in revije

Poleg leposlovja in strokovnih knjig za mladino in odrasle je v Knjižnici Logatec našim bralcem na voljo tudi pestra ponudba časopisov in revij. Naša ponudba zajema več kot sto petdeset naslovov. Izbirate lahko med dnevnim časopisjem, tedniki in mesečniki ter prilogami le teh, med različnimi strokovnimi revijami in glasili. Na mladinskem oddelku so na voljo kvalitetne revije za otroke in mladino, tudi v nekaterih tujih jeziki (nemščina, angleščina, francoščina, španščina in italijanščina).

Izbrano izmed revij in časopisov lahko prebirate v naši čitalnici; vse številke, razen zadnjih, si lahko sposodite tudi domov.

Petra Rok

L

ogaške novice

Naslednja številka izide
sredi septembra

Lep zven Logaškega okteta

Tudi Logaški oktet odhaja na zaslužene počitnice, potem pa pevce takoj čakajo priprave na medobmočno srečanje malih pevskih skupin, ki bo predvidoma 22. septembra v Ribnici. Tja jih je napotila strokovna ocenjevalka Vera Clemente Kojič, ki je spremljala občinsko revijo 12. maja v Hotedršici in Logaški oktet pisno strokovno zelo pohvalno ocenila. V nekaterih medijih je bil namreč napačno naveden strokovni ocenjevalec in tudi njegova (njena) odločitev, češ da ni bil nihče izbran. Sestav Logaškega okteta je posebno zanimiv zaradi starostne strukture, saj združuje kar tri generacije. Taka sestava se očitno dobro obnese, saj ima ansambel tudi po mnenju strokovne ocenjevalke lep zven.

V juniju sem imela priložnost poslušati oktet na dveh nastopih v povsem različnih ambientih. V nedeljo, 17. junija, so kot gostje letnega koncerta Pevskega društva Ivan Cankar z Vrhnike nastopili v cerkvi sv. Lenarta na Vrhniki in navdušili zbrane ljubitelje petja. Na petkov večer, 22. junija, so gostovali v Škofji Loki, kamor so bili poleg nekaterih drugih pevskih skupin povabljeni na prireditev ob 100-letnici tamkajšnjega Planinskega društva. V teh krajih ima Logaški oktet veliko ljubiteljev in na prireditvi na starem mestnem trgu se je zbralo veliko planinskih in pevskih navdušencev. Oktet jih s svojim repertoarjem in izvajanjem tudi tokrat ni razočaral, občinstvo pa je navdušeno stoje spremljalo tudi planinsko himno »Oj, Triglav, moj dom«, v skupni

Logaški oktet med Škofjeločani.

izvedbi vseh sodelujočih pevskih skupin.

Razveseljivo je, da se moške in fantje Logaškega okteta tudi sicer odlično razumejo in so polni optimizma in načrtov za naprej. V njihovem izvajanju se čuti, da prepevajo iz resničnega veselja do lepega petja in želijo to lepoto deliti z drugimi.

JoMa

Prepevajoč od Kanalske doline do Breginjskega Kota

Prečudovita praznična nedelja, 24. junija, je že zgodaj zjutraj obetala izredno vreme – kot nalašč za popotovanje, na katero sta se podala »Notranjska« s postojnskimi Bori

Ob nagrobniku Prešernovega mlajšega brata Jurija

Ko smo z gorenjske strani prešli Belo peč in Trbiž in na desni pustili Žabnice pod Višarjami, smo se usmerili k cerkvi v Ovcji vesi, ki je bila nekoč skoraj povsem slovenska, morda malce nemška, danes pa je pofurlanjena. Na cerkvenem zidu je lepo ohranjen nagrobnik z napisom »Juri Prešem, fajmošter, bil je rojen leta 1805, trideset let opravljal službo fajmoštra, so pa umerli 3. oktobra 1868. Zbor je v temačni stari cerkvi občuteno zapel pesem, primerno za to okolje, kar je presenetilo, in zdi se mi, tudi ganilo prve ženice, ki so prihajale k maši. Za hip smo se ustavili na trgu, ki se imenuje po Juliusu Kugyju, ki je napisal več knjig o lepoti Julijskih Alp.

Prepevanje "Notranjske" na Robedišču. (Iz arhiva OmePZ "Notranjska")

Pot smo nadaljevali skozi Ukve, kjer ima sedež Slovensko kulturno središče Planika. Prav počasi smo peljali skozi Tabljo (Pontebba, Pontafel), kjer je bila nekoč meja med Avstrijo in Italijo. Dalje smo brzeli med gorami po dolini, ki ji pravijo Železna dolina (Canal del Ferro); v rimskih časih so po njej vozili

železo iz Norika. Po tej dolini teče Bela, ki so jo Italijani po nemški Fellach poimenovali Fella.

V dolini "cittire" in "brunkule", v deželi brusačev, krošnjarjev in zidarjev

Mimo Kluž (Chiusaforte) smo bili hitro na Bili (Resiutta), kjer smo krenili na levo ob hudourniški rečiči, ki ji uradno pravijo Resia, Rezijani pa ji rečejo Bila ali pa kar Wöda. Kmalu smo srečali pozdravno tablo z dvojezičnim napisom Comune di Resia – Rozajanski kumün. Nadaljevali smo do zadnje z avtobusom še dosegljive vasi Stolbica (Stolvizza), ki je bila po potresu 1976 prenovljena, pa je še vedno opazna stara rezijanska arhitektura. Na začetku vasi je lep bronast reliefni spomenik brusaču (brüserju), na koncu, na Ladini pa je dobro urejen muzej brusačev. Ko smo odhajali s Stolbice, je zvonilo poldne, zraven so pomagali pritrkovalci. Tu pritrkovati pomeni tintinét' (tintināti). Na začetku vasi smo med domačini srečali tudi Džueua (Janeza) Quaglio, ki je tisti dan godoval. Dobro govori štiri jezike. Na vprašanje, koliko je star, je odvrnil štirkratdvisti anu šteri (84!). Ustavili smo se še na Rávanci, kjer je sedež občine. V po potresu lepo obnovljeni župni cerkvi Marije Vnebovzete z nekaterimi bogoslužnimi napismi v rezijanščini je spet odmevala slovenska pesem naših dveh zborov. Še postanek v sprejemnici Parka julijskih Predalp in ogled velikega reliefa rezijanske pokrajine, potem pa – SBUHAN (Zbogom /Rezija/), kot piše na izhodiščni tabli.

Še malo po Terski dolini

Spet smo krenili na tabeljsko cesto (Pontebana). Mimo Pušje vesi (Vençon) in Gumina (Gemona, Glemone) smo zavili proti Čenti ali Tarcentu, ki je pobraten z našim Bovcem. Pred Njivico ali Vedronzo smo zavili v breg proti Zavarhu (Villanova delle Grotte). Tu so znamenite jame, ki so jih odkrili šele v dvajsetih letih preteklega stoletja. Glavna jama je po dolžni menda druga v Italiji. Pod vasjo je gostišče Terminal, kjer nam je prijazen domačin Guglielmo pripravil okusno kosilce. Tudi tu ni manjkalo občuteno, a hkrati krepko zapetih pesmi, le našo domačo proslavo

praznika (25. junij!) smo prenesli na trg v glavno vas Bardo, ki stoji na vzpetini pod Veliko (G) Oro, kot tu pravijo gorskemu hrbtu, ki se vleče sem z vzhoda od Kobariškega Stola.

Sredi Barda, na malem trgu, ki se imenuje Väs, smo se postavili kot v kaki dvorani. Malo slovensko zastavico smo z zelenim okrasom pritrdili na prometni znak in začela se je za vse prisotne nepozabna počastitev slovenskega državnega praznika. Oba zbora in vsi izletniki so najprej zapeli slovensko himno. Vera Gliha, Marta Škerlj in Laura Možina so občuteno prebrale tri pesmi iz zbirke Toneta Kuntnerja Mati Slovenija, »Notranjska« je zapela Venturinijevo uglasbitev Gregorčičevega Znamenja, oktet Bori pa Ipavčevo Slovenec sem.

Skoz Učjo, Žago in Kobarid smo se povzpeli do Borjane, kjer nas je že čakala prizadevna kulturnica in učiteljica Vida Škvor, ki je poskrbela za prevoz (z avtobusom naprej ni mogoče) prek Podbele čez Nadižo do najbolj zahodno ležeče slovenske vasi – do Robedišča. Tam so nas že dolgo čakali, zato pa je bilo snidenje še toliko prisrčnejše.

Robedišče, zadnja, a zvesta in prisrčna slovenska vas

Ob čudovitem vremenu in najboljšem počutju ljudi ni bilo več ovir, da se izvede in dopolni tisto leta 2001 začeto pevsko

srečanje, ki je bilo tedaj predstavljeno v Breginj, čeprav namenjeno maloštevilnim, a vztrajnim Rbiščanom, kot se tam reče. Pevsko prireditelj je s prijazno besedo spremljala učiteljica Vida. Najprej je svoj program pod vodstvom Janeza Gostiše odpel postojnski oktet Bori. Za njimi so pod vodstvom Vere Clemente zapele pevke ženske vokalne skupine iz Breginja oziroma Kota, nazadnje pa je nastopila »Notranjska«. Vse pesmi so bile navdušeno sprejete, prav tako tudi pozdravne besede Vide, Janeza Gostiše in podpisane. To – drugič potrjeno – bratsko srečanje z domačini te vasice je bilo podkrepljeno še s skupnim praznovanjem slovenskega državnega praznika. Domačini so bili pevskega obiska zelo veseli in so se izkazali kot skrbni in odlični gostitelji.

Vrnitev v Logatec je bila prijateljsko polepšana s postankom v Kobaridu, v gostišču Fedrig, kamor nas je na zdravico in prigrizek prek Milana Božiča povabila družina dr. Tonita Grahlija. Pevci so tudi tu zapeli svoje najbolj priljubljene pesmi. In še posebej polno in ganljivo je pred lepim portretom Goriškega slavčka v starinskem okviru zadonela njegova pesem o znamenju na polju s solistko Eriko Marolt.

(Okrajšani zapis je pripravil Janez Gostiša. Celotno besedilo je objavljeno v *Idrijskih novicah*.)

Tomaž Pavšič

Dvoje zborovskih sporočil in dvoje glasbenih izrazov

Deveti koncert se je izpel ravno ob 10-letnici Ženskega pevskega zbora Kulturnega društva Tabor, ki ga od vsega začetka – od leta 1997 – od uspeha do uspeha vodi zborovodja Zdravko Novak – Domači zbor je za to priložnost povabil v goste Moški pevski zbor Papirničar iz Jagnjenice pri Radečah pod vodstvom zborovodja Dejana Jakšiča

Koncertni spored je v prvem delu dobesedno segel od začetkov slovenske zborovske zgodovine pa do tega hipa. Gallusovo **Preparate corda vestra** je z jasnim občutkom za renesanso iz moške prestavil v žensko partituro sam zborovodja Novak. Zbor pa jo je naravnost mojstrsko izvedel; sklepní del skladbe pa je izpel tako sijajno, da je zbor skoraj presegel samega sebe. Dоследno je zborovodja predstavil tudi tri **Dubrovačke madrigale**. Središčna skladba je bila umeščena v fino spremljavo graciozne sopranistke Katje Nagode, ki se je izvrstno spopadla z Leskovarjevo priredbo Gounodove uglasbene molitve **Ave Maria**. Nakar so zadehtele Simonitijeve **Ciklame** v vseh svojih glasbenih izziivih. Prvi del so pevke sklenile z bravurozno izvedbo Kumarjevega **Ruja**. – Drugi del je zborovodja namenil predvsem ljudskemu melosu, začeniši s Štajersko **Šla bom na goro visoko**, ki so jo pevke odpele v slogu narodnega odprtega petja in z njim izkazala dopadljivo forte registraturo. Nato so se zvrstile hudomušnice, ki so izvabliale še posebne gromke aplavze, pa če je zbor odpel štajersko **Lepo Kato**, tolminsko **Magdalenco**, istrski splet **Čiv čiv čiv** ali pa rezijanska motiva **Tonanina tonana** in **Čarni kus** (ki jo je instrumentalno podprl tolkalist Tine Vučko). Za konec so dekleta prihranile Robežnikov zimzelen **Na vrhu nebotičnika** v priredbi gostujočega zborovodja Dejana Jakšiča; solo je morda nekam preumirjeno odpela solistka Špela Kavčič. – Ženski zbor nas je s programom in interpretacijo prepričal, da gre ta čas za resnično dober zbor, ki bi se smel kosati ne le za revijsko srebro, pač pa tudi za mariborske lovorike. Navdušeno občinstvo ni niti za hip podvomilo v prepričljivost umetniških dosežkov in si priploskalo še izjemen dodatek z maorsko sakralno **Wairna tapu**, ki jo je s koreografijo vred priredil sam zborovodja.

Gostujoči moški zbor, ki ga vodi Dejan Jakšič, pianist, zborovodja in uspešen aranžer, pa je bil umeščen med oba dela gostiteljskega zbora. Zanimiv pevski izbor je skoraj nekoliko presegal namere zbora, ki je želel predstaviti moško odločnost, prepletano s fantovsko čutnostjo. Tako je Gallusov **In nomine Jesu**

smelo tipal v prvine renesanse in še pogumneje iskal odmevnost v širokem spektru občutij v Sibeliusovi **Sama na otoku**. Nadaljnji del sporeda je bil v dobršni meri folklorno pobarvan s Svetkovo **Kaj bi te vprašal**, z Vrabčevimi **Bratci veseli vsi** pa s priredbo Avsenikove **Z mano se ozri** prek romantiziranega Juvančevega **Spomina na zimski večer** do Kernjakovih humoresknih **Mladostnih sanj**. – Zborov trud je bil občuten sploh ob vse bolj ugašajočih moških zborih. Rahla utrujenost pa ni bila ovira odobravojoči pozornosti poslušalcev, ki si je prislužilo še domoljubni dodatek.

Gostje iz Jagnjenice z zborovodjem Dejanom Jakšičem.

Dvoje povsem različnih zborov, dvoje povsem različnih repertoarjev in dvoje povsem različnih glasbenih izrazov. Pa vendar je to očitno dvojnost želela nekako poenotiti v domiselnem scenariju in v pretehtanem povezovalnem besedilu Branka Novak (povezovalno besedilo je brala Barbara Facija). Brankino mehko lirično, naravnost subtilno metaforiko je, žal, na vedno bolj in bolj okornem odru(!) Narodnega doma zaobjela zgovorna scena Kavčičeve Špele.

Koncertni večer tudi za voščilo ljubezni in miru... *Zapojte in zavriskajte./ spet oljčna vejica cvete./* (Jože Udovič)

Marcel Štefančič

Kresnice besed poletju v pozdrav...

*Večer, ko so zagoreli kresni ognji,
da bi ohranili moč dneva,
ki rojeva svetlobo in življenje novo.
Oživela so bitja, iz pravljic prebujena,
da bi zanetila čarobnost kresne noči.
Rosa bistra se je čez pozno noč razlila,
da bi jo pobožala, umila.
Goreči cvetovi ivanjščic,
prepleteni z divjim pelinom in belo emelo,
so zadehteli v naročje sončnega praznika...*

Prav poseben sobotni večer se je zgodil na kresni večer Skratka, zgodil se je praznični večer, v katerem je ustvarjalni veter v Hotedrščico ponesel pesnice in pesnike Literarnega društva Zeleni oblaki, ki so številni publiki v prelepem okolju – na trgu pred cerkvijo sv. Janeza Krstnika – na prijazen, topel, skrivnosten, včasih otožen, drugič razigrano navihan, hudomušen, z nitjo duhovitosti prepleten, zabaven pa tudi resen način pletli kresnice besed poletju v pozdrav.

Med besede so, kot je v njihovi navadi, Zeleni oblaki vpletli glas-

Kresnici s pesnikom.

bo, ki je poudarila čarnost večera. Iz citer sta čarobnost zvokov izvajali sestri Ana in Maruša Pišljari, iz violine Urška Orešnik in Nataša Dolenc, iz harmonike pa Urban Nagode. Program je s toplino svojega glasu povezovala Francka Čuk, domača pesnica in prozajistka, članica Literarnega društva Zeleni oblaki.

Vsake toliko so nebo med interpretacijo pesmi preletele ptice in nehote večeru dodale, kot rečemo, piko na i. Bilo je zares lepo... Morda pa Zeleni oblaki po tej prijetni izkušnji še kdaj obišejo Hotedrščico in tamkajšnjim prebivalcem razstrejo za srečo preprogo praproti, v naročje pa z besedami nasujejo seme dobrega... Kdo ve?

Darja Merlak

Blizu in daleč je Slovenija

Gostje iz Splita so na Vidov dan predstavili Logatčanom svojo bogato kulturno dejavnost

Kako lepo je, ko človek doživi svojsko spoznanje, da tudi v tujini Slovenci zvesto ohranjajo zborovsko pesem. Pa ne samo zborovsko pesem, temveč široko paleto kulturnih dejavnosti od petja prek folklorne do čipkaric. Tako je mešani pevski zbor SD Triglav iz Splita 15. junija v Kulturnem domu v Gornjem Logatcu predstavil del svoje dejavnosti. Prišli so na povabilo pevcev Obrtniškega mešanega pevskega zbora (OMePZ) »Notranjska«, ki so bili spomlad gostje njihovega društva. Vsako leto se njihov zbor udeležuje revije Primorska poje in pevskega tabora v Šentvidu pri Stični.

Uvodoma je OMePZ »Notranjska« z zborovodjem Janezom Gostišo pozdravila goste s pevsko dobrodošlico, s katero so zapeli Oj planine, O, more duboko in Pozdrav. Povezovalce programa Marko Škrlič pa je skrbel za predstavitev gostov – njihovega petja in folklornih plesov. V prvem delu so splitski gostje zapeli Luna sije, Pozimi pa rožice, Slušaj mati, Gorenjsko zdravico, Pri farni cerkvici, Samo moru virujem in Čije je ovo divojka vse pod požrtvovalnim vodstvom zborovodkinje in koreografinje Tatjane Kurajica.

Po končanem prvem delu je zaplesala folklorna skupina, nato pa so pevci v nadaljevanju zapeli še Ave Maria, Čej so tiste stezice, Ako si legla spat, Triglav, Na Gorenjskem je fletno, Moj lipi andjele, Vilo moja, Ljubezen do domovine in Now it's the time for leaving.

Njihovo pestro dejavnost je predstavila Nadežda Eterović, ki je pred panojem predstavila delovanje celotnega društva in s tem čudovito povezanost med Slovenci in Hrvati.

AC

Ko pesem srca vneme

Enajsto srečanje pevskih zborov »Ko pesem srca vneme« v Arboretumu Volčji potok je pripravilo Kulturno humanitarno društvo ALVADOR Cerkno

Pevci Mešanega pevskega zbora Pevskega društva Logatec smo se 9. junija odpeljali na 11. srečanje pevskih zborov od Čedadu do Monoštra v Volčji potok. Vrt, park in krajina se redko kje na svetu tako primerno združuje jo v eno samo mikavno sozvočje. Ob prireditvenem prostoru smo se zbrali pevci iz 26 zborov. Po skupni pogostitvi so nas nagovorili – podžupan občine Kamnik Brane Golubovič, predsednik Zveze pevskih zborov Primorske Rudi Šimac, veleposlanik Republike Slovenije Drago Mirošič in predstavnik prireditelja Peter Razpet.

Najprej so se zvrstili štirje otroški zbori. Ob treh popoldne se je pričel nastop odraslih zborov in skupin: MEPZ Zveze Slovencev Gornji Senik, Vaška muzikanta Franci in Hanzl, Beljak, Avstrija, ŽEPZ Društva upokojencev Idrija, Ljudski godci in pevci Gorički Lajkoši, ŽEPZ DKD Solidarnost Kamnik, Vaški godci Kamnik, Ljudske pevke Predice, ŽEPZ Biser Grosuplje, ŽEPZ Justin Kogoj iz Dolenje Trebuše, MEPZ Srebrni glas Žiri, ŽEPZ Spodnja Idrija, Ljudske pevke Rogatec, MOPZ Fran Venturini Dolina (iz zamejstva), PORINI PA POČINI - KD Miklavž pri Ormožu, Univerza za tretje življenjsko obdobje – Društvo Lipa, Domžale, MEPZ Društva upokojencev Železniki, MOPZ Tabor Lokev, MOPZ DKD Solidarnost Kamnik, TD Vrtanek, Ljudski pevci in godci, MEPZ DU Kamnik in MEPZ KPD »Bazovica« Reka (s Hrvaške). Pevci Pevskega društva Logatec smo pod vodstvom Lovra Groma zapeli Jakoba Aljaža Oj, planine in Antona Foersterja Pevec.

Marinka Petkovšek

Naš zaklad je sveto pismo

Uvodni koncert, družabnostni dogodki s srečelovom, z Evangelijem po Čušinu in neobičajnim plesnim nastopom, in še to in ono ob letošnjem Farnem dnevu

Župnija sv. Nikolaja iz Logatca pripravi vsako leto Farni dan. Letos se je to zgodilo na sončno nedeljo, 17. junija. Takrat se je na trgu pred cerkvijo sv. Nikolaja zbralo številno občinstvo, ki je spremljalo bogat program, ki so ga organizatorji, člani Župnijskega pastoralnega sveta in njihovi sodelavci, posvetili besedilu Svetega pisma, ki sicer zaznamuje pastoralno leto 2007.

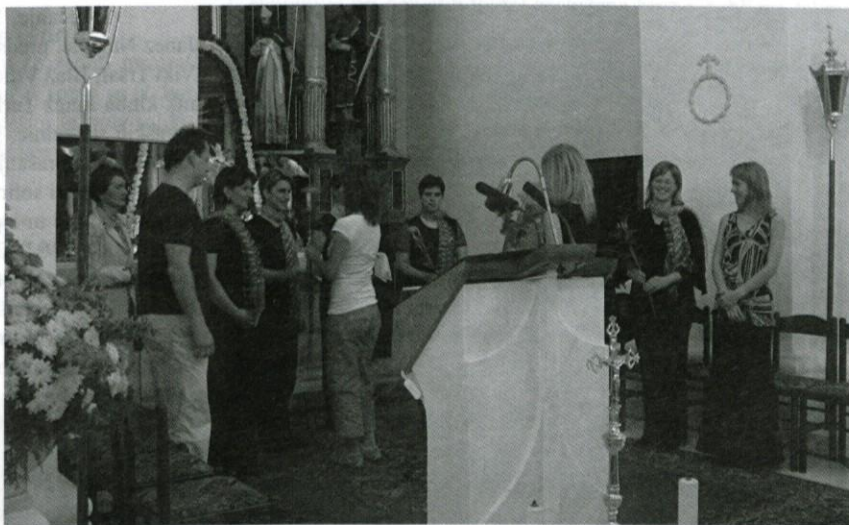
Grega Čušin med "svojim" evangelijem.

Foto: D. Malavašič

Vse pa se je začelo v cerkvi s posebnim koncertnim programom, ujetim med stihe psalmov, ki jih je med posameznimi glasbenimi točkami prebirala Sonja Mihelčič. Najprej je upodobil prvacato glasbeno razpoloženje Sekstet Adoramus pod vselej umetniškim vodstvom Mihaele Gostiša, ki je kasneje na orglah spremljala odličnega klarinetista in občutnega vokalista Marjana Grdadolnika. V osrednjem delu koncerta je poslušalstvo razvnela z vse bogatejšim sopranom Nina Kompare, ki jo je pospremila organistka Polona Gantar. Sklepni del je bil odmerjen za nastop kantavtorja Francija Juvana, ki si je med posameznimi skladbami privabil v pomoč zbrane poslušalce, še posebej pa poslušalke.

Družabni del se je nadaljeval pred cerkvijo, kjer so med zabavnimi vižami ansambla Notranjci nastopale logaške mažorete, horjulska folklorna skupina, gledališka skupina Nazaret z butalskim Cefizljem. Poseben gost, gledališki igralec, član Mestnega gledališča ljubljanskega Gregor Čušin, je na svojstven način vsem zbranim »oznanjal«
Evangelij po Čušinu, ki je navdušil množico zlasti s poslovilnim sporočilom: »Ljubite se med seboj«.

Ob vsem se je odvijal pisan in radostljiv srečelov, saj ga tako rekoč ni bilo, da ga ne bi potipala sreča, seveda, če je ku-

Koncertanti farnega dne.

Foto: D. Malavašič

pil vsaj kako srečko. Tudi za pomerjanje sil je bilo priložnosti dovolj. Družabnost je šla h koncu, podobno kot že večkrat doslej – z uspešno licitacijo tort, ki jo je večče opravil zaporniški duhovnik Robi Friškovec. Večer je izzvenel s poskočnimi vižami z zabavnoglasbenim ansamblom Notranjci. In še nepričakovana posebnost: za mnoge oči prav gotovo prvič viden dogodek: plesalka, ki je odplesala valček in polko s svojim sople-

salcem-možem na invalidskem vozičku. In razlegel se je aplavz pričujočih ob plesišču, aplavz iskrenega odobravanja in občudovanja.

Izkupiček letošnjega Farnega dne se namenja za prenavo in gradnjo Doma na Griču, za katerega si tako župnik Janez Kompare kot celotna fara želi čim lepšega zunanjšega videza in čim več dogajanja znotraj.

NevMa

Oratorij 2007

V začetku julija so v Župnijskem domu svetega Nikolaja v Logatcu organizirali Oratorij 2007, ki se ga je udeležilo 114 otrok. Pod vodstvom 31 animatorjev so obiskovali najrazličnejše delavnice: glasbene, športne, gradbene, mozaične, kaligrafske, likovne, filmske in še karaoke. Med oratorijem so se otroci z mentorji odpeljali v Izolo, kjer so preživeli čudovit kopalni dan na morju.

Ob zaključku oratorija 6. julija so udeleženci predstavili svoje stvaritve star-

šem med kulturnim programom, nad katerim so bili starši zelo navdušeni.

G l a v n i organizator letošnjega oratorija je bil Janez Čuk. Vse dni je celotno izvedbo vodil Luka Škrlič, ki je tudi usklajeval vse dejavnosti.

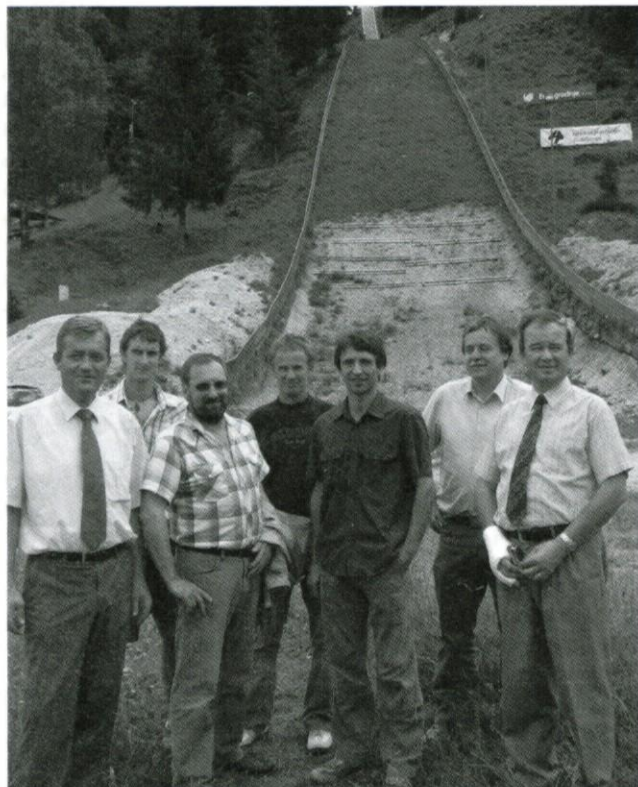
Besedilo in foto:
Franc Brus

Prehitro se je stekel letošnji oratorij.

Kresnice Nordijsko središče pod Sekirico Slovenija

Vodstvo SSK Logatec je 19. junija pod Sekirico pozdravilo Francija Petka, športnega direktorja slovenske nordijske reprezentance

Franci Petek se je srečal z županom J. Nagodetom in vodstvom SSK Logatec.

Srečanje, ki so se ga udeležili župan občine Logatec Janez Nagode, predsednik SSK Klemen Gantar, vsi trije trenerji: Viki Tršar, Blaž Vrhovnik in Tomaž Vrhovec ter prejšnji predsednik kluba Janez Turk, je bilo namenjen soočenju s problematiko logaških skakalnic, še posebej 50-metrške, ki jo ta hip od vsega najbolj tare vprašanje zemljiškega lastništva. Fundacija sicer pomaga klubu pri sofinanciranju trenerjev. Prepotrebna pa je ureditev doskočišča in izpeljava s »petdesetke«, za kar bi SSK potreboval kakih 130.000 €. Za finančno pomoč so že zaprosili prek javnega razpisa pristojnega ministrstva, vendar se je vse ustavilo pri vprašanju lastništva oziroma pri dovoljenju lastnika za uporabo zemljišča. Župan Janez Nagode je zagotovil pripravljenost občine, da bi odkupila zemljišče ali kakorkoli uredila odnose z lastniki. Z enim od dveh lastnikov bo sicer mogoč dogovor za odkup zemljišča, drugi lastnik sicer ne oporeka uporabi zemljišča, vendar v stanju, kakršnem je in nič drugače. In vendar bi bili potrebni določeni posegi v zemljišče, če naj skakalnica omogoča varne treninge in tekme.

Franci Petek je pohvalil vsa dosedanja prizadevanja SSK Logatec pri skrbi za pravcato nordijsko središče, saj sistem skakalnic omogoča smotno delo podmladka in naraščaja. Posebej je visoki gost pohvalil skrb za primerno usposobitev »petdesetke«, ki ima pri piramidalni vzgoji generacij skakalcev še prav posebno mesto. In prav tovrstnih skakalnic na Slovenskem primanjkuje. Zato sodi Sekirica s svojim sistemom skakalnic celo med nacionalne prioritete. »Da bi se le uredilo vprašanje lastništva, za kar se bom tudi sam zavzel, potlej bi zagotovili »Sekirico« tudi izdatno državno financiranje, s posebnim poudarkom na 50-metrski skakalnici,« je prepričan Franci Petek.

MAŠ

Nina in Katja – državni prvakinja

16. državno prvenstvo za kadetinje in kadete

Najboljši mladi igralci iz Slovenije so 2. in 3. junija nastopili na 16. državnem prvenstvu Republike Slovenije za kadete in kadetinje posamezno, v dvojicah in v mešanih dvojicah, ki ga je v Komendi priredil NTK Edigs iz Mengša. Na prvenstvu so nas zastopali – pri dekletih: **Nina Zupančič** in **Katja Gutnik**, pri fantih

pa: **Tom Šfiligoj**, **Deni Kožul**, **Blaž Hodnik**, **Anže Vrabl**, **Neje Gutnik**, **Blaž Bončina**, **Miha Žigon**, **Tim Šfiligoj** in **Toni Kožul**. – Najuspešnejši sta bili tudi tokrat **Nina** in **Katja**, ki sta osvojili naslov državnih prvakinj v dvojicah, **Nina** je z **Jurijem Zdovcem** iz PPK Rakek osvojila tudi drugo mesto pri mešanih dvojicah in tretje mesto posamezno, za nameček pa je **Blaž Bončina** osvojil še tretje mesto pri mešanih dvojicah v paru z **Alexom Galičem** iz NTK Preserje.

5. OT Puconec za najmlajše kadetinje in kadete

V Puconcih so se v soboto, 9. junija, že petič zbrali najmlajši kadeti in kadetinje iz vse Slovenije. Tekmovanje je potekalo v dveh kategorijah: letniki do 1996 in do 1998. V posamezni kategoriji so igrala dekleta in fantje mešano, pokale in medalje pa so razdelili posebej za dekleta in posebej za fante. Za razliko od običajnih turnirjev, kjer se igra na izpadanje, so

tekmovalci tokrat odigrali tekme za vse posamezne razvrstitve v finalni in tolažilni skupini. – Za naš klub so tokrat nastopili Tjaša Mihevc, Katja Eržen, Deni Kožul in Tom Šfiligoj. – Na koncu so prav vsi naši najmlajši tekmovalci osvojili pokale oz. medalje. Katja je bila druga med deklicami letnika 1998, Tjaša je zasedla 2. mesto med dekleti letnika 1996, Tom in Deni pa sta osvojila 2. in 3. mesto med fanti letnika 1996.

Državni prvakinja Gutnikova in Zupančičeva.

6. mednarodni turnir Alpe-Adria 2006/2007

Naši mladi igralci in igralko so 9. junija na Reki odigrali v letošnji sezoni še zadnji turnir za pokal Alpe-Adria. Tudi tokrat so dosegli nekaj lepih uspehov, saj je **Nina Zupančič** zmagala

v svoji skupini (dekllice U-12), **Ana Verdinek** pa je bila v svoji skupini (deklekta U-15) tretja. Na turnirju so razdelili tudi pokale za skupne uvrstitve v sezoni, tudi tukaj sta se **Nina** in **Ana**, kljub temu da se naš klub ni udeležil vseh šestih turnirjev, odlično odrezali, saj sta obe osvojili 2. mesto v svoji skupini.

1. Top-8 RS za mlajše kadetkinje in kadete

V Preserju se je 10. junija odigral še zadnji turnir s koledarja NTZS v sezoni 2006/2007. Na turnirju Top-8 se je, kot je že običaj, zbralo 24 najboljših mlajših kadetkinj in prav toliko najboljših mlajših kadetov, razdeljenih v tri kakovostne skupine.

Tekmovanje je potekalo po sistemu igranja vsak z vsakim znotraj posamezne skupine. Pri dekletih sta v najboljši 1. skupini nastopili **Nina Zupančič** in **Katja Gutnik**, pri fantih sta si nastop v 1. skupini med letom priigrala **Anže Vrabl** in **Nejc Gutnik**, v 2. skupini je nastopil **Tom Šfligoj**, v tretji pa **Deni Kožul**. – V 1. skupini je pri dekletih tokrat zaslužno brez izgubljene tekme slavila **Nina**, **Katja** pa je tokrat osvojila 5. mesto. – Pri fantih sta v 1. skupini **Anže** in **Nejc** zasedla 5. oz. 6. mesto, v 2. skupini je **Tom** osvojil 3. mesto, v 3. skupini pa je 1. mesto osvojil **Deni**.

Več lahko izveste na spletnih straneh NTK Logatec:
<http://www.klub-ntk-logatec.si>

Mateja Šfligoj

Slovenija teče in z njo Logatec

TSK Valkarton je tudi letos organiziral olimpijski tek

Pod pokroviteljstvom mednarodnega Olimpijskega komiteja (OK) organizirajo tek v 124 državah po svetu z namero, da bi ljudje na Olimpijskem teku storili nekaj zase, za boljše počutje in zdravje. OK Slovenije, Odbor športa za vse, si prizadeva, da bi se razširil krog tistih, ki bodo več časa namenili sebi in druženju ob sproščeni športni aktivnosti.

TSK Valkarton se vsako leto pridruži tej zdravi pobudi OK Slovenije, zato je 10. junija organiziral tek po ulicah Logateca. Vseh 590 udeležencev je lahko izbiralo med krajšo – 3 kilometrsko – in daljšo – 10 kilometrsko progo. Teka na 3 kilometre so se udeležili od najmlajših do najstarejših tekačev, ki so vsi uspešno pritekli na cilj, kjer so prejeli spominske majice in se okrepčali.

Teka na 10 kilometrov pa se je lotilo 69 že bolj zagretilih rekreativcev in domačih športnikov iz različnih športnih društev in klubov. V tej kategoriji je že desetič zapored zmagal nekdanji slovenski reprezentant v smučarskem teku, atlet in član TSK Valkarton Joško Petkovšek in takoj za njim najbolj uspešen tekmovalc v

Desetkratni zmagovalec Olimpijskega teka v Logatcu Jože Petkovšek.

Foto: Matej Jakša

letošnji sezoni v teku na smučeh v državnem merilu, prav tako član TSK Valkarton, Matej Šimenc. Na tretje mesto pa se je uvrstil Ludvik Milavžin. – Pri ženskah je prva pritekla na cilj Zorka Bošnjak, druga Nina Hvala in tretja Maruša Brenčič.

Člani in trenerji TSK Valkarton so prireditev popestrili s predstavitvijo klu-

ba udeležencem Olimpijskega teka in s preizkusom tekaških rolk. Želeli so predstaviti zanimivost športa, kot je tek na smučeh, za otroke, ki v svoji športni aktivnosti še iščejo pravo smer in šport, ki bi se ga resno lotili. Starši otrok pa so dobili informacijo, na kakšen način poteka delo v klubu in kakšne prednosti imajo v njem otroci, ki si želijo izbrati neko vrsto športa (tek na smučeh), s katerim bi se resneje ukvarjali. – Predstavniki OK so pričeli tek z Olimpijsko akademijo in ga končali z Olimpijskim kvizom.

Člani TSK Valkarton so bili kljub vročini zelo zadovoljni z izpeljavo prireditve, ki je potekala brez posebnih zapletov v veselje udeležencev in prirediteljev.

Mira Oblak

PLANINSKI POHODI

Organizator: Planinsko društvo Logatec,
 Stara cesta 8, 1370 Logatec

Nedelja, 22. julij – TURŠKA GORA-ČEZ
 KOTLIČE, info: Dušan Jozelj

Sobota, 28. julij – ZADNIŠKI
 OZEBNIK,

info: Gregor Dolenc

Sobota, nedelja, 4.-5. avgust – VISOKI
 KANIN-ROMBON, info: Janez Rudolf
 Sobota, nedelja, 11.-12. avgust – KRN-
 POT SILVA KORENA, info: Gregor
 Dolenc

Sobota, torek, 18.-21. avgust – 20.

POHOD LOGATEC-TRIGLAV, info:

Simona Dernulc

Nedelja, 26. avgust – RINKE (2453 m),
 info: Janez Slabe

Gregor Dolenc-040/796-703, Simona
 Dernulc-041/283-010, Dušan Jozelj-031/
 455-721, Marinka Kozamernik-031/506-
 734, Jože Kobal-01/7543-139, Alenka
 Mrak-041/564-757, Tomaž Naglič-051/
 313-815, Jernej Rus-040/468-648, Janez
 Rudolf-041/594-545,
 Janez Slabe-041/544-561, Matej Vidmar-
 041/379-156

Za živahnejše poletje

V klubu borilnih veščin Logatec smo se tudi letos odločili, da bomo med šolskimi počitnicami poskusili nekoliko popestriti dogajanje v Logatcu. V juliju in avgustu nameravamo izvesti tri projekte, namenjene predvsem mladini, seveda pa so nanje vabljeni tudi starejši, ki bi jih dogodki utegnili zanimati. Prvi projekt bo enodnevni izlet na bungee-jumping na Solkanski most pri Novi Gorici, kjer bodo izvedeni skoki. Izlet je predviden med vikendom v prvi polovici avgusta. Prav tako pa bomo avgusta izvedli še ostala dva projekta; med 22. in 25. avgustom bomo v Grajskem parku izvedli tabor borilnih veščin. Na njem bomo vsak dan v popoldanskih oziroma večernih urah prikazali, izvajali in učili različne tehnike borilnih veščin. Poskrbeli bomo tudi za ustrezno opremo (boksarske rokavice, ščiti...), ki si jo bodo lahko izposodili tisti udeleženci, ki nimajo svoje opreme. Za zaključek tabora pa bo 25. avgusta ob 21. uri v Grajskem parku organiziramo tekmovanje v francoskem boks, kjer se bodo naši člani borili proti borcem iz drugih slovenskih klubov; dogodek naj bi popestril še znani slovenski raper Trkaj. Dodatne informacije lahko dobite na naši spletni strani <http://www.savate-logatec.si> ali pa na tel.: 040/900/909

KBVL

Blesteči osnovnošolci

Za 147 logaških devetošolcev se je 14. in 15. junija končala osnovna šola – Večina nasmejanih obrazov – Kar 33 Županovih petic

Bilo je slavnostno, navihano in predvsem polno občutkov od pedagoškega kadra prek staršev in sorodnikov, ravnateljic, ravnatelja, župana do devetošolcev, ki so vse doživeli čisto po svoje. Letošnjo generacijo so preplavljali še za odtenek drugačni občutki, saj se lahko le redka srenja, ki zaključuje osnovno šolo, pohvali s takimi ocenami in odličji. Na vseh treh logaških šolah je župan Janez Nagode podelil kar 33 Županovih petic, posebnih priznanj, ki jih prejmejo tisti, ki so v vseh letih izobraževanja nazivali same odlične uspehe.

Na osnovni šoli Rovte, kjer so valetu pripravili v petek, 15. junija, je bilo skozi vsa leta 5 odličnjakov: **Patricija Jereb, Špela Kogovšek, Lovrenc Skvarča, Neje Skvarča in Petra Bezeljak**. Sicer pa je obiskovalo 9. razred 25 učencev, med njimi je bilo 9 odličnih, 8 prav dobrih, 7 dobrih in 1 zadosten. Imeli so tudi veliko bronastih priznanj s solskih tekmovanj, vrednejša pa je prinesla Petra Bezeljak, ki ima v svoji zbirki srebrno Preglovo, zalto Proteusovo, zlato s tekmovanja v zgodovini in izjemno zlato priznanje za raziskovalno nalogo iz biologije. S tega področja sta bili podeljeni le dve taki praznovanji.

Županova petica odličnjakom na šoli Rovte. Foto: R. Gutnik

Na valeti Osnovne šole Tabor 14. junija pa priznanj ni bilo ne konca ne kraja. Od 56 devetošolcev je bilo kar 11 odličnjakov iz vseh let. Župan Nagode je v roke segel **Janku Bogataju, Marjetki Brenčič, Domnu Brusu, Jaku Dolencu, Lari Hvala, Jasni Maček, Miši Oblak, Gregorju Pircu, Jerneju Prinčiču, Mitju Puppisu in Mateji Tomazin**. (Več o drugih uspehih strani 23)

Županova petica odličnjakom na šoli Tabor. Foto: R. Gutnik

Tudi na Osnovni šoli 8 talcev so pripravili svečanost za devetošolce v četrtek, 14. junija. Kar 17 učenk in učencev je prejelo Županovo petico: **Sanela Šupkovič, Sara Idžig, Ina Puntar, Aljaž Kotar, Nika Grom, Nastja Pirman, Erna Redžepović, Nina Cvetko, Ana Kompan, Diana Rupnik, Manca Jurca, Tim Štiligoj, Katja Vrabc, Klara Menart, Ana Grom, Urban Nagode in Urša Malavašič**. (Več o drugih uspehih stran...)

Županova petica odličnjakom na šoli 8 talcev. Foto: R. Gutnik

Župan Janez Nagode je skupaj s sodelavci Občinske uprave čestital vsem dobitnikom Županovih petic in jim voščil takih uspehov tudi pri nadaljnjem solanju. Prav tako pa župan čestita tudi vsem ostalim bodisi v devetem razredu osnovne šole bodisi v nižjih razredih za uspešno zaključene razrede in jim želi čim daljše počitnice, kjer bi si nabrali veliko nepozabnih doživetij.

Renata Gutnik

Počitnice so spet tu!

Hitro, skoraj prehitro je prišel zadnji dan pouka. Za nami je še eno šolsko leto, med katerim smo s poukom in vzgojo spodbujali najmlajše in jim dali vedeti, da smo vsi del skupnosti, ki se imenuje POŠ Rovtarske Žibrše.

Na popoldanski prireditvi smo uprizorili našo novo igrico »Pomladna zgodba« ter staršem in našim prijateljem devetošolcem poklonili drugo številko našega šolskega glasila Drobtinice s Planin. Obiskala nas je tudi ravnateljica Marinka Dodič, otrokom je čestitala ter jim podelila priznanja in pohvale. Tudi mi smo se ji zahvalili, saj nam je vedno stala ob strani in je podpirala naša prizadevanja. Prav tako pa so nas vedno in povsod vzpodbujali tudi naši starši. Njim velja nameniti posebno pohvalo in zahvalo.

Na koncu pa je prišlo še do izjemno lepega dogodka. Učenci so letošnjo pomlad raziskovali, kakšna je govornica cvetja in so se želeli z drobnim nageljčkom zahvaliti in izkazati spoštovanje in prijateljstvo staršem, devetošolcem in ravnateljici. In prav takrat je s svojimi devetimi nageljčki pristopila naša ravnateljica in jih podarila učencem. Da dobiš nageljček od same ravnateljice! Prepričana sem, da si bodo malčki to zapomnili za vedno.

A. Žakelj

Šolsko spričevalo z zlatim sijajem

Šolsko spričevalo z zlatim sijajem

Osnovna šola Tabor je sklenila še eno zelo uspešno šolsko leto s številnimi uspehi na različnih področjih – Spričevalo z zlatim sijajem

Od 416 učencev naše šole jih je 405 uspešno končalo šolsko leto. Šolanje je zaključila izjemno uspešna generacija devetošolcev; z odličnim uspehom so izdelale Petra Burkelca, Danijela Ivanovič in Eva Sever Rus, kar enajstero pa je bilo odličnih vseh osem let (glej str.22)

Priznanja: 13 zlatih, 21 srebrnih in 153 bronastih priznanj.

Med zlatimi priznanji: *Jaka Dolenc* je osvojil **6 zlatih priznanj**: Spoznajmo sladkorno bolezen, Proteusovo priznanje – biologija, Preglovo – kemija, Cankarjevo – slovenščina, Stefanovo – fizika, Vesela šola in posebno priznanje MILLENNIUM za doseženih 100% na nacionalnem preizkusu iz slovenščine; *Domen Brus* je osvojil **2 zlati priznanji** – v znanju zgodovine in Stefanovo priznanje. *Metka Petrič* je osvojila **2 zlati priznanji** – iz logike in Vegovo – matematika. *Lara Hvala in Miša Oblak* sta osvojili **zlato priznanje** na tekmovanju Spoznajmo sladkorno bolezen. *Marjetka Brenčič* je osvojila **zlato** Proteusovo priznanje – biologija.

POŠ Hotedršica

Najodmevnejši rezultat je dosegel četrtošolec *Luka Nagode*; osvojil je **zlato priznanje** na tekmovanju Vesela šola. Učenci so se tudi letos najbolj razveselili ogleda filma v Koloseju in zanimive, že tradicionalne noči, ki so jo preživeli kar v šoli.

Med srebrnimi priznanji: *Jaka Dolenc* – angleščina, zgodovina, Vegovo; *Domen Brus* – angleščina, Cankarjevo, Proteusovo, Preglovo; *Metka Petrič* – Proteusovo, Stefanovo, *Matej Arko* – Stefanovo, Proteusovo, Vesela šola; *Anja Biščak* – logika, *Anže Vrabl* – Vegovo, *Mitja Puppis* – angleščina, *Manuela Lisjak, Laura Grmek, Karmen Cigale, Patricija Teršar, Miša Oblak in Mateja Tomazin* – Vesela šola.

Bralno značko: na razredni stopnji je osvojilo 193, na predmetni pa 59 učencev.

Angleško bralno značko: Zlato priznanje je osvojilo 30

učenk in učencev od 4. do 9.razreda, srebrno pa 64.

POŠ Rovtarske Žibrše

Učenci so sodelovali na vseh prireditvah v kraju; za konec šolskega leta pa so sodelovali na prireditvi ob otvoritvi ČŠOD Medved, predstavili novo igrico Pomladna zgodba in izdali drugo številko glasila Drobtnice s Planin. To glasilo je bilo že nekaj let zapovrstjo nagrajeno.

Iz kulture – likovna dejavnost: Nagrada na mednarodnem natečaju – Kulturna dediščina – *Lara Šebalj in Gašper Gantar*. Nagrada na državnem natečaju – Naravne in druge nesreče – *Maja Nagode*; **glasbena dejavnost:** *Otroški pevski zbor* je osvojil srebrno priznanje na 2. regijskem tekmovanju otroških in mladinskih zborov v Zagorju ob Savi, zborovodja *Zdravko Novak* pa posebno nagrado za najboljšo izbiro tekmovalnega programa; **gledališka dejavnost:** Na Medobmočno srečanje dramskih skupin se je uvrstila *starejša dramska skupina* z igrico B. Levinger *Petrček je vsega kriv*; **literarna dejavnost:** Nagrada na državnem natečaju z domovinsko tematiko – *Hana Brus*, uvrstitev med deset izbranih avtorjev za objavo literarnega dela na Roševih dnevih – *Lara Hvala*. Maja smo izdali šolsko glasilo **ŽVRGOLAČ**.

Iz športa – regijsko atletsko tekmovanje: 1. mesto: *Anže Merlak* – skok v višino, *Matic Rupnik* – met žogice v daljavo; 2. mesto: Gregor Pirc – met žogice v daljavo, Jernej Gantar – suvanje krogle, Tajda Pečkarj – skok v višino; 3. mesto: Eva Sever Rus – tek na 1000 m, Mateja Tomazin – skok v višino. Državno atletsko tekmovanje: *Anže Merlak* – 3. mesto – skok v višino. Polfinalni namiznoteniški turnir osnovnih šol: 1. mesto – *Blaž Bončina*.

Učenci od 3. do 9. razreda so tudi letos tekmovali med seboj za **najboljši razred**; to sta postala na razredni stopnji 4.a/8, na predmetni stopnji pa 8.b.

Bojana Levinger

Uspehi nad uspehi

Med učenci osnovne šole 8 talcev priznanj in odličij nič koliko

Učni uspeh devetošolcev: 20 odličnih, 12 prav dobrih, 22 dobrih, 8 zadostnih in 4 s popravnimi izpiti.

Devetošolci med srebrnimi in zlatimi priznanji.

Iz **logike** zlato priznanje Nika Grom, srebrno Ana Kompan; iz **biologije** zlato priznanje Tim Šfiligoj, srebrno Aljaž Kotar in Grega Belc; iz **angleščine** srebrno priznanje Manca Jurca, Ina Puntar in Tim Šfiligoj; iz **geografije** srebrno priznanje Ina Puntar; iz **likovne vzgoje** zlato priznanje Jerneja Jerina; iz **matematike** srebrno priznanje Tim Šfiligoj; iz **slovenščine** srebrno priznanje Sara Idzig, zlato Ina Puntar; iz **fizike** srebrno in zlato priznanje Nika Grom.

Odličnjaki v vseh letih (Glej str 22)

Vsa leta zvesti tudi bralni znački: Alja Mihelčič, Urša Malavašič, Ana Gabrovec, Ana Grom, Grega Belc, Aljaž Kotar, Nika Grom, Erna Redžepović, Sara Idzig, Sanela Šupković, Ina Puntar, Saša Punatarič, Manca Jurca, Klara Menart, Nina Grubar,

Tjaša Jamnikar, Irena Košir, Ana Kompan, Ana Gorkič, Peter Kalin, PeterKalin, Rok Družina, Diana Rupnik, Teja Lapajne, Petra Čuk, Tina Petrovčič, Tim Šfiligoj.

Vsa leta zvesti pevskeemu zboru – Nika Grom, Urša Malavašič.

Športniki generacije: Ana Grom, Nika Grom, Petra Čuk, Irena Košir, Matjaž Gorjanc.

Srebrna in zlata priznanja od 1. do 8. razreda

Iz **sladkorne bolezn** srebrno priznanje Anja Modic, Neža Verdinek, in Petra Ivič – vse iz 8.r; iz **vesele šole** srebrno priznanje Eva Kobal, Veronika Černe, in Kristjan Ložar, zlato Eva Kobal – vsi iz 4.r.; iz **naravnih in drugih nesreč** srebrno priznanje Neža Verdinek, Klara Nagode – obe 8. r. in Petja Puc, 2.r.; iz **geografije** srebrno priznanje Franka Erker in Rosana Klančar – obe 8.r.; pri **angleški bralni znački** zlato priznanje Lina Jerina Ljubojevič, Adi Preradović Nasufović, Sonja Sekirmik Cergonja,

Špela Pečkaj, Klavdija Bauer, Lovro Novak, Tom Šfiligoj, Neja Petrovčič, David Zajc, Živa Matevžič, Matevž Brenčič, Matej Korošec, Aleksander Vegelj, Urška Šusto, Stefan Prodanović – vsi 4.r., Miha Novinšek, Gal Oblak, Nataša Patricija Brand, Tamara Petrović, Lea Kralj in Neža Lukančič – vsi 5.r., Barbara Kompan 8.r.; iz **matematike** srebrno priznanje Luka Gabrovec, Eva Petrovčič, Brina Bole Sonja Stagličič in Klemen Stoševski – vsi iz 7.r., Rok Igljčar, 8.r.; iz **fizike** srebrno priznanje Ana Nagode in Rok Igljčar – oba 8.r.; iz **zgodovine** srebrno priznanje Tjaša Cvetko, Boštjan Maček in Barbara Kompan – vsi iz 8.r.; iz kemije srebrno priznanje Barbara Kompan in Franka Erker – obe 8.r.

Raziskovalne naloge

Iz biologije **Vpliv nenavadno tople zime na vedenje čebel**, Katja Vrabc, 9.r. (mentorja Branka Kogoj Jaksetič in Janez Vrabc); iz psihologije **Odnosi med devetošolci in starši**, Erna Mihelčič in Urša Malavašič – obe 9.r. (mentorica Bojana Breznikar); iz slovenščine **Jezik naš vsakdanji**, Ana Kompan in Ana Gorkič – obe 9.r. (mentorica Irena Lipovec); iz zgodovine **Vojna za samostojno Slovenijo v Logatcu** – po ustnih virih, Barbara Kompan in Klara Nagode – obe 8.r. (mentorica Maja grbec Švajncer); iz etnologije **Kozolci v Logatcu**, Tim Šfiligoj in Manca Jurca – oba iz 9.r. (mentorica Alenka lepoša Berro).

Metka Rupnik, ravnateljica

Gremo na počitnice

Na šoli vsi uspešni – Petri Bezeljak zlato priznanje na državnem tekmovanju in posebna nagrada za najboljšo uspešno učenko, kar obstaja šola v Rovtah

Prav gotovo je v šolo lepo hoditi predvsem, ker če si šolar, ti pripadajo počitnice. Če bi vprašali učence, katera je njihova najlepša beseda, bi bila verjetno to počitnice. Kar neverjetno hitro čas beži in šolsko leto se je tudi letos končalo za učečo se slovensko mladež.

Najprej smo se od devetošolcev poslovili 15. junija. Še zadnjič so se letošnji devetarji sprehodili po šolskih prostorih, ki so jim bili včasih varno zatočišče, spet drugič zapor, in učilnice so se spremenile v mučilnice, kot so včasih radi rekli v šali. A vsi se letos poslavljajo zadovoljni, saj prav nihče si ni prislužil "popravca". Srednje šole so jim že izkazale svojo naklonjenost in jih bodo jeseni sprejele medse, kamor so si pač zaželeli. Praznje oblečeni fantje in dekleta so bili videti prav resni in dostojno so se poslovili. Povabljeni so bili učitelji, ravnatelj Mitja Turk in župan Janez Ngode. Dom krajanov so uvodoma napolnili takti Radetzkega marša in v ritmu te koračnice so med nas prišli vsi letošnji devetarji. Na hudomušen način so se ob sliki in besedi predstavili, sledilo pa je najpomembnejše dejanje – podelitev priznanj za uspešno delo na različnih področjih. Tudi letošnja bera je bila kar dobra, čeprav bi po besedah ravnatelja lahko bila še boljša. Precej je bilo priznanj za večletno pridno branje slovenskih in angleških knjig, na področju zgodovine, kemije, biologije, logike, matematike. Gotovo ne gre spregledati med vsemi temi dobitniki

učenke **Petre Bezeljak**, ki je odnesla kar celo naročje priznanj in nagrad. Že v prejšnji številki Logaških novic smo omenili, da se je potegovala za eno od priznanj na državnem tekmovanju mladih raziskovalcev. In z veseljem sporočamo, da je osvojila zlato (le dve v Sloveniji). Prav tako je ravnatelj z veseljem podelil isti učenki nagrado kot najbolj uspešni v dosedanjem obstoju osemletne šole v Rovtah. Tudi župan je mladim namenil nekaj besed, še posebej tistim, ki so uspeli biti vsa leta šolanja odlični. Podelil jim je županove petice. Sledila je še predaja ključa osmarjem in nekaj besed zahvale razredničarki Ljudmili Treven in ostalim učiteljem. In šola je zanje zaprla svoja vrata. Vračali se bodo lahko le še na obisk.

Točno čez teden dni so odšli na počitnice tudi ostali otroci, ki jim je junij eden najtežjih mesecev, saj so z mislimi že na vseh mogočih počitniških krajih, le v šoli bolj malo. Tudi njihov zadnji dan smo zaključili prijetno, sproščeno in preprosto. Lutkarji in dramski igralci so predstavili svoja letošnja dosežka Mali pes in svoboda ter Znamka Evijana. Matej je s harmoniko popestril dogajanje, ob koncu pa je sledil še kviz, v katerem je bilo treba prikazati več spretnosti in manj znanja. Ob okusni malici in podelitvi spričeval se je šolsko leto 2006/2007 končalo.

Naj minejo počitnice lepo! Ko pa bo gospa jesen začela naravo barvati rumeno, se zopet srečamo med šolskimi klopki.

Metka Bogataj

Naš Jaka – mojster za vse!

Devetošolec Jaka Dolenc je najuspešnejši učenec OŠ Tabor v tem šolskem letu in eden izmed najuspešnejših v zadnjih desetih letih. In Jaka je res nekaj posebnega. Pa ne le zato, ker je super odličnjak vseh osem let, prejemnik priznanja MILLENNIUM za osvojenih 100% na Nacionalnem preverjanju znanja iz slovenščine in prejemnik kar šestih zlatih in srebrnih priznanj z državnih tekmovanj, je tudi izvrsten igralec v dramski skupini in izjemen likovni in literarni talent. Ko zapuša osnovnošolske klopi, nas je presenetil s svojimi odgovori.

S kakšnimi občutki zapušaš osnovno šolo in kaj ti bo najbolj ostalo v spominu?

Moram reči, da so občutki zelo dobri. Vesel sem, da je konec šolskega leta in da zapuščam to šolo, na kateri pa sem dobil veliko znanja; v spominu pa mi bo ostalo veliko lepih stvari. Zelo sem užival na izletu, ko smo obiskali samostan Želimlje in njihov zeliščni vrt, ker tudi moja mama goji podobna zelišča doma. Za vedno si bom zapomnil tudi državno tekmovanje v Veseli šoli pred nekaj leti, ko sem že na poti domov v avtobusu ugotovil, da

imam samo dve napaki in da bom zagotovo osvojil zlato priznanje. In res je bilo tako!

V tem šolskem letu si osvojil zlata priznanja na tekmovanjih Spoznajmo sladkorno bolezen, Biologija, Kemija, Slovenščina, Fizika in Vesela šola, pa še tri srebrna - Angleščina, Zgodovina in Matematika. Katero se ti je zdelo najtežje?

Logika, tu je šlo le do bronastega priznanja. Vsa ostala tekmovanja se mi niso zdelo težka.

Kateri predmet pa se ti je v osnovni šoli zdel najtežji?

Mojster Jaka s svojo mojstrovino.

Športna vzgoja.

Nenavadno. Zakaj pa ravno športna vzgoja?

Zato, ker nimam kondicije, premalo se gibljem; veliko raje počenjam druge stvari.

In katere stvari so to?

Zelo rad rišem, trenutno rišem načrt za grad, rad tudi fotografiram. Najraje berem domišljajske in pustolovske knjige, tudi sam si izmišljam zgodbe, mogoče bom nekoč napisal knjigo. Zanima me tudi dramska igra. Že od 3. razreda igram v šolskih gledaliških predstavah. Lani sem bil za svojo igro v predstavi KAJ IŠČEMO? na Otroškem gledališkem festivalu v Mladinskem gledališču nagrajen z brezplačnim igralskim tečajem; vpisal sem se že v nadaljevalnega. Upam, da bom tudi v prihodnje igral v kakšni predstavi. Seveda, počenjam pa tudi stvari, ki jih počnejo vsi moji vrstniki – igram računalniške igrice in gledam televizijo.

Kaj pa tvoje želje za prihodnost?

Vpisan sem na Gimnazijo Bežigrad. Ta gimnazija je naredila na informativnih dnevih name najboljši vtis. Ko bom končal srednjo šolo, si najbolj želim študirati arhitekturo. Zanimajo pa me tudi likovno ustvarjanje, zgodovina, kemija in literatura.

Pa naj še kdo reče, da naš Jaka ni izjemen mladenič. Neskončno smo ponosni, da je bil naš učenec; prepričani smo, da nas bo s svojimi uspehi razveseljeval tudi v prihodnosti.

Bojana Levinger

Med likovnimi nagrajenci

Podelitev mednarodnih likovnih nagrad

V Celju so 18. maja odprli razstavo nagrajenih likovnih del. Na uvodni prireditvi je Mihailo Lišanin podelil priznanja nagrajencem 12. mednarodnega razpisa revije Likovni svet na temo 'Kdo sem jaz, kdo je moje ljudstvo?'.
 Ustvarjalci so bili razporejeni v tri starostne skupine: do 10 let, od 11 do 15 let ter od 16 do 20 let. V vsaki starostni skupini so bili trije zmagovalci ter 50 ostalih nagrajencev, med katerimi sta bila tudi učenca osnovne šole Tabor iz Logatca: Gašper Gantar in Lara Šebalj. Mentorji so poslali dela učencev iz 46 držav – z vseh kontinentov; prispelo je več kot 10.000 del. Žirijo, ki je izbrala najboljša dela, so sestavljali: dr. Bogomil Karlavariš, akademski slikar z Reke (Hrvaška), Emil Sfera, akademski slikar iz Pančeva (Srbija) in Breda Bračko, likovna pedagoginja z OŠ Griže (Slovenija).

nagrajenci celo iz Indije. Kitajcem, Egipčanom, Maltežanom in Avstralcem pa se je pot očitno zdela predolga, saj jih na podelitev ni bilo. Logaški nagrajenki sta v Celje pospremili Marija Čehajič, učiteljica likovne vzgoje, ter mag. Marinka Dodič, ravnateljica šole Tabor. Z velikim zanimanjem so si vsi štirje ogledali razstavo slik, ki so prikazovale tudi kulturo različnih držav. Razstavo si lahko ogledate še do 31. avgusta.

Lara Šebalj

Srnjaki na Srnjak

Taborniki iz rodu Srnjak smo se 8. junija podali na tradicionalni pohod na Srnjak, najvišji vrh v logaški občini, po katerem se tudi imenuje naš rod. Starejši so pot pričeli pri taborniški koči v Logatcu, MČ-ji pa smo se jim pridružili na Kalcah. Po dobri uri skupne hoje smo dospeli do prvega cilja: stare rimske vojaške postojanke Lanišče. Tu nas je ujel dež, in ko smo že mislili, da se bomo morali vrniti, se je končno razjasnilo, in nadaljevali smo še drugi del poti: na vrh Srnjaka. Tam so vsi, ki so na vrh prišli prvič, doživeli krst – nekaj udarcev po zadnji plati. Nato smo se vrnili na Lanišče.

Počitka si še nismo zaslužili, saj nismo imeli kje spati, zato smo se podali v gozd po palice in kline za bivake, ki smo jih skupaj z vodniki kaj hitro postavili. Za bivaki sta prišla na vrsto ogenj in težko pričakovana večerja. V krogu smo sedeli ob ognju in ob prijetnem klepetu pekli hrenovke. Ko pa se je popolnoma znočilo, smo se odpravili spat. Noč je sicer bila mrzla, ampak kot prekaljeni taborniki smo imeli s seboj dovolj obleke, da nas ni zeblo.

Zbudili smo se v lep dan, saj ni bilo težkih oblakov, ki bi naznanjali dež. Hitro smo pospravili bivake, pozajtrkovali in se odpravili v dolino, kjer so nas že čakali starši. Za konec smo pomahali še kolesarjem, ki so se udeležili maratona češenj, in se nato z lepimi vtisi odpravili domov.

Vesna Istenič

Od leve: ravnateljica M. Dodič, nagrajenca L. Šebalj in G. Gantar ter učiteljica likovne vzgoje M. Čehajič

Na podelitev so prišli Angleži, Turki, Belorusi, ki so potovali z vlakom do Celja kar 48 ur; v zadnjem trenutku so prispeli

V mnogoboju najboljši logaški taborniki

Logaški taborniki, združeni v rod Srnjak, so pripravili 12. maja v Logatcu območni mnogoboj za vse rodove v obljudljanskem območju. Mnogoboja se je udeležilo 61 tekmovalcev, 5 vodnikov in 27 sodnikov iz rodov Dveh rek Medvode, Upornega plemena Mengeš, Mlinskih kamnov Radomlje in Srnjak iz Logatca.

Mnogoboj je vključeval tekmovanje v taborniških spretnostih, kot so ciljanje, premagovanje ovir, postavljanje šotora iz šotork, šaljivo tekmovanje, lov na lisico, postavljanje ognjev, orientacijski pohod, med dvema ognjema, signalizacija – morse in semafor, lokostrelstvo in spretnostno tekmovanje – vezava signalnega stolpa. Večina naštetih panog se je od enajste ure dalje odvijala v grajskem parku; tabornike pa ste lahko srečali še na poteh okoli Sekirice.

Logatčani so se odrezali odlično, saj so prav vse ekipe osvojile najboljša mesta v svojih kategorijah.

Radovedne oči.

Foto: Rod Srnjak

Alergija pri otrocih

V dvorani Glasbene šole Logatec je 25. aprila potekala okrogla miza na temo Alergija pri otrocih. Okroglo mizo je vodila vzgojiteljica Anita Zigmund, gostja omizja pa je bila dr. Jasna Čuk Rupnik. Omizja se je udeležilo petnajst udeležencev, ki se srečujejo z alergijami.

Že pozdravne besede so govorile o pogostosti alergijskih bolezni, ki iz leta v leto prizadenejo več ljudi. Saj že skoraj vsak tretji otrok ima alergijo. Zbolijo lahko otroci v prvih mesecih življenja, prvi povzročitelji so mleko in jajca. Če alergije pravčasno ne prepoznamo in je neustrezno ne zdravimo, se pojavljajo vedno nove preobčutljivosti.

Starši so se zelo odzvali s svojimi izkušnjami in vprašanji, na katere jim je odgovarjala dr. Jasna Čuk Rupnik. Veliko vprašanj je bilo o astmi, o znakih pojavnosti, o zdravljenju, o inhaliranju pri majhnih otrocih, o posebnih težavah pri astmatičnem otroku, o ozdravljivosti astme, ki je najpogostejša kronična bolezen otrok, saj se pojavlja pri 10% vseh otrok.

Veliko smo govorili tudi o atopijskem dermatitisu, o negi kože in oblačilih, o pršici, o cvetenju (cvetni prah, trave), o tem, kako zdravimo alergije. Atopijski dermatitis je bolezen imunskega sistema; vzroki za njegov nastanek ostajajo še naprej zaviti v temo, prav tako pa tudi ni zdravila, s katerim bi to kožno bolezen v celoti pozdravili. S precejšno skrbjo in znanjem o sebi in bolezni, o njenih simptomih se dabozen toliko umiriti in ublažiti, da lahko kljub vsemu živimo normalno in kakovostno življenje. Alergija pri otrocih mine v veliko primerih samo od sebe.

Na koncu sem govorila o alternativni metodi zdravljenja, o bioresonanci, ki jo uspešno obiskujemo in pomaga pri zdravljenju mojega otroka.

Anita Zigmund

Tudi za počitniško branje

Ob koncu šolskega leta so svojo plemenito inventuro opravila tudi šolska glasila, ki pridno leto za letom polnijo strani z informativnimi sporočili pa z dragocenimi literarnimi in likovnimi stvaritvami. Tako so nas razveselili učenci s šole Tabor razveselili z Žvrgolačem, s šole 8 talcev z Našimi dnevi, s šole Rovte z Žarkom besede in s POŠ Rovtarske Žibrše z Drobntnicami s Planin, ki žanjejo laskava priznanja tudi slovenskih založnikov.

mš

TD Medvedje Brdo in Rovtarske Žibrše vas v sodelovanju s KŠD in PGD Medvedje Brdo ter s KS Trate vabi na 19. tradicionalni

KMEČKI PRAZNIK 2007
5. avgusta na Medvedjem Brdu

- Začetek ob 15. uri s prikazom starih običajev in šeg: klepanje kose in košnja trave, cepljenje trsk in drv, pletenje košar, peharjev, jerbasov, izdelava brezovih metel, kuhanje žgancev, vejanje žita, likanje z likalnikom na žerjavico, pranje na roke, ribanje in tlačenje zelja, klekljanje, šivanje nogavic, izdelava masla, tesanje, žaganje, »vrdevanje« (krmljenje živine) in pripravlanje krme za prašiče;
- ob 15.30 – ples za otroke;
- ob 16. uri – vasovanje od zore do mraka;
- ob 17. uri – zabavni program z domačimi humoristi.

Bogat srečelov z več kot 1000 dobitki (med njimi ogled Benetk, sedemdnevni apartma v slovenskem zdravilišču...)

Za hrano in pijačo bo dobro poskrbljeno, kupiti bo mogoče tudi domače dobrote.

Zabaval vas bo ansambel ATOMIK HARMONIK
Vstop prost – Le pridite, ne bo vam žal!

Za vodstvo Kmečkega praznika
Vojko Panič

Sporočilo o uvrstitvi Logaškega okteta

Po končani občinski reviji malih pevskih skupin 11. maja letos v Hotedršici je strokovna spremljevalka Vera Clemente Kojič izbrala za uvrstitev na medobčinsko srečanje Logaški oktet. Revija bo 21. septembra ob 19. uri v novi Štifti. Čestitamo Oktetu in zborovodji Lovru Gromu.

Tanja-Pina Škufca

Odmevi iz doma starejših

Veliko dobre volje in še več zadovoljstva

Junij v našem Domu starejših

Junija so se naši pevci pomerili na 14. srečanju pevskih zborov socialnih zavodov Slovenije na Ptuju. Ob prihodu domov so nam povedali: »Nismo zmagali, vendar smo bili najboljši!« Imeli so se lepo, le malce so bili utrujeni. Lepo jih je bilo videti, ko so ob spremljavi harmonikarja, člana zbora, privrskali in tudi nam prinesli nekaj dobre volje.

V istem mesecu smo imeli v Domu tudi razstavo klekljanih izdelkov naše stanovalke Štefke Žigon. Gospa je v Domu dve leti. Klekljanja se je naučila od svoje mame. Intenzivneje pa se je s klekljanjem začela ukvarjati, ko je se je upokojila. Na razstavi je predstavila izdelke, ki jih je naredila v Domu. Zelo lepi izdelki! Gospa pravi, da bo klekljala, dokler bo zmogla.

Tudi Tončka Jereb je prebirala svoje vtise.

Prav prijetno pa je bilo na tradicionalnem pikniku s svojci in stanovalci Doma. Trije stanovalci so se predstavili s harmoniko. V pomoč jim je bil Franc Jeraj, ki nam ob različnih priložnostih popestri dan z igranjem harmonike. Zapeli so tudi člani domskega pevskega zbora, nekaj besed o dogodkih v Domu pa smo poleg direktorice povedali tudi stanovalci. Za zaključek kulturnega programa je nastopila Logaška godba. Zahvala gre vsem nastopajočim in tudi domskemu osebju, ki se je zelo potrudilo in pripravilo pester program, po katerem so nas postregli s sadjem, pecivom, pijačo in čevapčiči. Bilo je zares prav prijetno.

Ob koncu šolskega leta so nas obiskali otroci iz glasbene šole Logatec, stari od osem do trinajst let. Vsak od njih je na električnih klavirskih zaigral po dve skladbi. Na koncu smo še skupaj zapeli: otroci, njihov mentor Vinko Kralj in stanovalci. Bili so zelo prijetni in obljubili so, da še pridejo.

Ivanka Pečenik

Zahvala

»Jankota ni več!«
Upanje je nadomestila bolečina in žalost za vsem
tistim,
kar nas je globoko in vsakega na svoj način
povezovalo z Jankom
in zaradi česar nam je bil drag in smo ga imeli
radi.

Janko Slabe

*21.3.1944 +26.5.2007

**duhovnik, misijonar v Matangi na
Madagaskarju od 1972 do 1997**

V dneh slovesa ste nam številni sosedge, vaščani, prijatelji in znanci izrekli sožalje in nam na mnogo načinov stali ob strani. Za vso skrb in oporo se vsem iskreno zahvaljujemo.

Še posebej se zahvaljujemo gospodu župniku Janezu Petriču za nesebično pomoč pri pripravi pogrebne slovesnosti, gospodu nadškofu Alojzu Uranu za vodenje bogoslužja in številnim duhovnikom, ki so somaševali, domačim pevcem, Zagorskemu oktetu in pevcem z Madagaskarja, duhovniku Jožetu Trevnu za doživeto vodenje večerne molitve, misijonarju Izidorju Grošlju za slikovit oris Jankovega dela na Madagaskarju, osebju Zavoda sv. Rafaela na Vranskem in zdravstvenemu osebju celjske bolnišnice za prizadevanje za Jankovo zdravje, za nego ter za vso oporo in razumevanje pri urejanju formalnosti, župnijski Karitas za pomoč pri pogostitvi duhovnikov, vsem, ki ste ga pokropili, prinesli sveče, darovali za sv. maše in ga pospremili k večnemu počitku na duhovniški grob v rojstnih Rovtahu.

S posebno hvaležnostjo se obračamo na vse, ki ste ob tej priložnosti prispevali za misijonarsko delo v Matangi in s tem prisluhnili Jankovi poslednji želji. Dobršen del življenja, tudi ob bivanju doma se je zavzemal za izboljševanje razmer, za pastoralno delo na tem koncu Madagaskarja. Darove bo misijonar Izidor, Jankov naslednik v Matangi, odnesel s seboj na Madagaskar in jih uporabil v namen, za katerega ste jih darovali. Posebej se zahvaljujemo tudi vsem, ki ste podpirali Jankova prizadevanja in molili zanj v času njegovega misijonskega delovanja na Madagaskarju in še posebej v dneh njegove bolezni.

Naj vam Bog povrne!

Zalujoči sorodniki

Zahvala

Ignac Pfajfar

9. junija 2007 smo se poslovili od našega dragega Ignaca Pfajfarja iz Logatca.

Iskrena hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo osebju Doma starejših občanov iz Gubčeve ul., Lovski družini, g. Janezu Petku, g. Miroslavu Rupniku, ZB NOV Logatec, g. Šenu, g. Kleču, ga. Vesni Jerina, Društvu upokojencev, Cvetličarni Angela, delavcem Komunalnega podjetja za organizacijo pogreba ter ostalim, ki so nam izrekli sožalje.

*Žalujoci žena Ivanka, sin Dušan in Igor
ter ostalo sorodstvo*

Zahvala

*Veliko rož je zacvetelo zate,
nešteto zvezd ti je žarelo.
Prehodil si mnogo poti, dežne kaplje so te
močile in sonce je sijalo nate.
Mnogo nasmehov si izvabil z naših obrazov,
ostalo je veliko spominov...*

Janez Možina
1945-2007

Ob smrti našega dragega moža, atija in dedija Janeza Možina se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in podarjene sveče; hvala vsem za spremstvo na njegovi zadnji poti.

Iskrena hvala tudi gopodu župniku, pogrebne mu zavodu Menart, cvetličarni Bela, Društvu MS, Društvu upokojencev Logatec in Društvu invalidov Logatec. Posebno zahvalo izrekamo osebju Doma upokojencev Vrhnika za predano skrb in nego.

Vsi njegovi

Zahvala

*Zapustila nas je tiho,
mnogo prezgodaj,
za njo je ostala boleča praznina.*

Vida Albreht, roj. Reven
22.4.1936 – 19.6.2007

Vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste njej in vsem njenim v težkih trenutkih njene bolezni in njenega slovesa stali ob strani, za vse izrečene in darovane pozornosti iskrena hvala. Posebna zahvala velja gospodu župniku Janezu Selanu za lep poslovljni obred, Trobilnemu kvartetu Orkestra Slovenske policije in Pihalnemu orkestru Logatec za poslovljne žalostinke ter pogrebne mu zavodu Menart za skrbno in lepo opravljene pogrebne storitve.

Žalujoča družina Albreht

Propadajoče, ki vse bolj propada

Ob Tržaški cesti nedaleč od sedanje občinske stavbe stoji dokaj mogočna stavba, v kateri je bila nekoč Škrljeva vinska klet in še prej vojaška kuhinja, nad njo pa prostori, v katerih so bili nastanjeni vojaki.

In to ob glasni cesti skoz Logatec.

Zob časa je Škrljevo »štalo« pošteno načel, tako da bi jo bilo treba temeljito obnoviti ali podreti. Stavba, kakršna je, prav gotovo ni v ponos ne lastniku ne Logatcu.

Besedilo in foto: France Brus

Prijazno stičišče generacij

Družabno popoldne v Domu starejših

Svoji in prijatelji oskrbovancev logaškega Doma starejših smo bili 8. junija vabljeni na družabno srečanje. Delavke Doma so obložile številna omizja na terasi s pecivom in sadjem. Harmonikar France pa je igral vesele viže. Direktorica Doma Helena Primc je pozdravila navzoče na 6. družabnem srečanju in predstavila celoletne dogodke, srečanja in gostovanja različnih pevskih zborov in skupin, otrok iz vrta, osnovnošolcev, mladih glasbenikov iz Glasbene šole... Tako Dom postaja stičišče generacij. Posebej pa se je direktorica zahvalila prostovoljkam, ki vodijo različne interesne aktivnosti. Program je povezovala Urška.

Pod vodstvom prizadevne Renate so pevci Doma, oblečeni v rdeče srajce, zapeli več pesmi. Dva oskrbovanca-pevca sta zaigrala nekaj viž na harmoniko. Oskrbovanci so nato predstavili sodelovanje pri raznih dejavnostih. Tedensko pa se srečujejo pri pevskem zboru (nastopili so tudi na srečanju domskih pevskih zborov v Metliki), pri telovadbi, ročnih delih, literarnem krožku, obisku knjižnice, nekajkrat v letu gredo na krajši izlet. Program je popestrila tudi »Golaž godba« iz Logatca. Nekaj neprijetnosti je sicer povzročila nevihta, a za vse je bilo dovolj zavetja.

Teže pokretni so med svojci sedeli na vozičkih. Opazila sem mamo, ki je jedla kot otrok; sin ji je nežno brisal zamazane prste. Nekaj oskrbovancev ni imelo obiskovalcev ali pa se niso udeležili dru-

Pevci Doma so s pesmijo pozdravili srečanje.

žabnega srečanja. Med navzočimi sem pogrešila teto, ki je večinoma v postelji; kljub prigrivanju se nam ni hotela pridružiti. V kletni dvorani je bila na ogled razstava kvačkanih prtičkov oskrbovanke Francke Češnovar, ki je nesrečno padla in zaradi mavca in slabega počutja tudi ni prišla na srečanje, obiska v sobi pa je bila vesela.

Janez, vedno nasmejani delavec Doma, in direktorica sta povabljenim delila vrtnice, ročno delo oskrbovank, in lepo

urejeno publikacijo »Pisarije in rimarije« z opisi predvsem dogodkov iz preteklosti, saj spomin raje seže v preteklost kot v sedanjost. Med pogovori so postregli še z malico in kavo.

Vodstvu Doma, ki lepo skrbi za naše oskrbovance in njihovo dejavnost, za prijetna praznovanja in srečanja ter kulturne prireditve, gre iskrena zahvala z željo, da mu ideje in moči zlepa ne bodo pošle.

Marinka Petkovšek

Napovednik prireditev

Nedelja, 5. avgust, od 14. ure dalje, Medvedje Brdo
19. TRADICIONALNI KMEČKI PRAZNIK NA MEDVEDJEM BRDU – Prikaz izumirajočih obrti, šeg, navad in ponazoritev vasovanja (življenje na kmetiji od zore do mraka), posebni otroški program in zabavni del: nastop domačih humoristov in harmonikarjev ter ansambla Atomik Harmonik.

Org. in info: TD Medvedje Brdo in Rovtarske Žibriše, 0441 77 88 39, Vojko Panič

Sobota, 18. avgust, od 18. ure dalje, Veharše
NOČNI TURNIR V MALEM NOGOMETU

Org. in info: KŠD Trate, 031 547 985 – Robert Trpin

V programu lahko pride do spremembe. Novosti bodo sproti objavljene na spletnih straneh občine Logatec www.obcina-logatec.com Prosimo za razumevanje. Podatke zbrala Občina Logatec, Tržaška cesta 15, 1370 Logatec, renata.gutnik@logatec.si / tel.: 01 7590 633.

Adijo poletje 2007

Tudi letošnje poletje se bo v Logatcu zaključevalo na zabaven, aktiven in poučen način. Mladinski svet Logatec skupaj s partnerji ob koncu avgusta in na začetku septembra pripravlja festival, ki je že 3. leto zapovrstjo namenjen mladim tako in drugače. Pri letošnji beri dogodkov sodeluje več kot 200 sodelujočih, ki vas vabijo v svojo družbo vse od 22. avgusta do 2. septembra.

Renata Gutnik in Borut Marolt

L

logaške novice

ZAHVALA

**za organizacijsko,
izvedbeno, finančno
in medijsko pomoč pri
izvedbi festivala Veris**

Od 10. do 16. junija je 7. Logaški pomladni festival Veris prinesel v Logatec svežino in pestrost kulturnega dogajanja s številnimi koncerti, nastopi in delavnicami. Za njegovo programsko in organizacijsko izvedbo se pristrčno zahvaljujem organizacijskemu odboru v sestavi: Janez Nagode (župan), Nevenka in Drago Malavašič, Renata Gutnik, Marko Škrlj, Marjan Grdadolnik in Luka Loštrek.

Za finančno, materialno in medijsko pomoč, brez katere dobrih programskih idej in organizacijskega koncepta festivala ne bi uspeli zadovoljivo realizirati, se najlepše zahvaljujem: Občini Logatec, CMC Ekonom, d.o.o. Logatec, Goslarstvu Demšar Ljubljana, Prevozom Pečelin, Žiri, Lesu d.o.o., Rovte, Parcomu d.o.o., Nova Gorica, Avtoprevozništvu in gradbeni mehanizaciji Valentin Jesenko, s.p., Lavrovec, Bertu Menardu, s.p., Logatec, Šušteršiču, d.o.o., Logatec, Symphony International, d.o.o., Kranj, Satelitu, d.o.o., Ljubljana, Tehnodomu Logatec, Francu Možinu, s.p., Hartmanu d.o.o., Maribor, Lastri company, d.o.o., Mengeš, Xastoru, d.o.o., Kamnik, Klubu Grajski park Logatec, Gostilni pri Kranjcu, Vrhnika, Cvetličarni Karmen, Logatec, Komunalnemu podjetju Logatec, Naklu, d.o.o., Logatec, Župniji sv. Nikolaja, Logatec, Televiziji Slovenija, Lokalni televiziji Lep Logatec, Radiu Slovenija, Radiu Ognjišče, Radiu Odmev, Radiu Hit, Delu, Logaškim novicam in Notranjsko-kraškimi novicam.

**Ravnatelj GŠ in vodja festivala Veris
Primož Malavašič, spec.**

Ob jubileju vrhniških invalidov

Proslave ob 25-letnici Društva invalidov Vrhnika se je udeležilo 3. junija v Športnem parku v Bevkah tudi 35 članov Društva invalidov Logatec, ki že celo vrsto let uspešno sodeluje z vrhniškimi društvom na športnem področju in tudi v programu za ohranjanje zdravja; društva invalidov iz Logatca, Vrhnike in Ajdovščine so namreč z združenimi močmi kupila brunarico v Termah Čatež.

Predsednica Kristina izroča darilo jubilarantom.

Predsednica DI Logatec Kristina Meze je ob četrstoletnem uspešnem delovanju DI Vrhnika predsedniku Janezu Petriču izročila spominsko darilo – pleteno vazo s suhim cvetjem.

Besedilo in foto: France Brus

Spoštovani občanke in občani!

Občinski svet Občine Logatec je 19. julija 2007 na 8. redni seji obravnaval in sprejel mnenje o predlogu Vlade Republike Slovenije glede območij pokrajiv v Sloveniji. V l a d n i predlog umešča občino Logatec v Osrednjeslovensko pokrajino.

Razprava na svetu in tudi sprejeti sklep Občinskega sveta občine Logatec, ki bo objavljen v medijih, odraža zgolj mnenje župana in koalicije (SLS, LDS, Liste za Notranjsko, Liste mladih in tudi SD), da želijo v razširjeno Notranjsko (v predlagano Notranjsko kraško pokrajino) vključiti še Logatec; gre torej za razširjeno Notranjsko, kot piše v tekstu 3. sklepa, sprejetega v Občinskem svetu.

Svetnice in svetniki Slovenske demokratske stranke, Nove Slovenije in Liste za Logatec smo glasovali proti zlasti zadnjemu, 3. sklepu. Za nas bi bil predlog sprejemljiv, če pride do drugačne opredelitve območja Zahodno od Ljubljane (ki lahko vključuje občine Brezovica, Dragomer, Vrhnika, Borovnica, Horjul, Dobrova - Polhov Gradec, Logatec, Cerknica, Bloke, Loška dolina...).

Občina Logatec je posredovala Vladi Republike Slovenije mnenje pred sprejemom predloga, ki ga je vlada RS sprejela in poslala v zakonodajni postopek 24.5. 2007. Občinski svet o predlogu mnenja Občine Logatec, ki je bilo posredovano vladi, ni razpravljal.

»Občina Logatec meni, da bi bilo potrebno občino Logatec vključiti v Notranjsko-kraško pokrajino, saj so pristopili k izdelavi razvojnega programa 2007-2013 v Notranjsko-kraški regiji«.

Ker je mnenje izrazilo jasno stališče župana in njegove koalicije, v katero pokrajino želijo Logatec umestiti, smo Slovenska demokratska stranka, Nova Slovenija in Lista za Logatec želeli pridobiti tudi mnenja občanov. Ti so se s 1100 podpisi pod peticijo jasno opredelili za Osrednjeslovensko regijo s sedežem v Ljubljani.

Spoštovane občanke in občani, SDS, NSi in Lista za Logatec se vam zahvalujemo za vašo podporo predlogu o oblikovanju Osrednjeslovenske pokrajine s sedežem v Ljubljani.

Ker postopki še niso zaključeni, obstaja možnost referendumu, če bo Logatec kljub nasprotovanju velikega števila občanov in občanov, umeščen v zdajšnji predlog Notranjsko-kraške pokrajine (5 občin po zdajšnjem predlogu, ali 4 občine in Logatec).

Slovenska demokratska stranka, Nova Slovenija in Lista za Logatec

Kot bi se vrage ženili

Na srečo - kljub zmečkanini brez žrtev.

Sredi popoldneva – 2. julija – se je nebo nad Logatcem raztogotilo tako, kot še zlepa ne. Preteče oblačje je stresalo obnebnje z gromovitim neurjem, ki je završalo z vso silo vrtničastih vetrov in trgalo iz razjarjenih oblakov naliv za nalivom z obiljem toče. Potoki so hipoma narasli in preplavljali dvorišča in kleti.

Urnik knjižnic na Logaškem

Logatec: poletni urnik

(1.7. - 31.8.) pon., sred., pet.: 9.-16., tor., čet.: 12.-19., sob.: zaprto

Rovte: poletni urnik

(1.7. - 31.8.) tor.: zaprto, čet.: 15.-19.

Hotedršica: poletni urnik

(1.7. - 31.8.) sre.: 16.-19., pet.: zaprto

Vrh Svetih Treh Kraljev zaprta zaradi priprav na prenavo

Org. in info: Knjižnica Logatec, 01/7541-722

Logaške novice, glasilo občine Logatec; izdajatelj Občinski svet občine Logatec; odgovorni urednik Marcel Štefančič; grafična zasnova Goran Rupnik; tisk: Grafika Gracer, d.o.o., Celje; naklada 3950 izvodov. Časopis je brezplačen. Naslov uredništva: Logatec, Tržaška 15, 1370 Logatec; telefon 041 915 705, ob sredah od 10. do 12. ure (01) 7590-626 ali (01) 7590-600, E-mail: logaske@logatec.si, ISSN 0350 9281

Vzdolž Napoleonovega drevedra je raznašalo natrgane in polomljene veje starosvetnih lip in vse bolj ogrožalo varnost prometa. Najhuje se je zgodilo kakih 100 m pred koncem drevedra proti Ljubljani, kjer je razčesnilo lipo; razčesnina, ki je padla na cesto je pod seboj pokopala avtomobil do pravcate zmečkanine. Prava sreča v nesreči, da ni bilo žrtev.

Ni pa neurje prizaneslo niti najstarejši logaški lipi, ki je še posebej varovana z zakonom o kulturni dediščini. Strela je drevo dobesedno sesula; ostalo je le dvoje vej, uporno stegnjenih v nebo. Mogočna odtrgana veja je pod seboj strla del ograje podjetnika Edvarda Šinkovca. Podobna usoda je doletela tudi lipo z Bogcem sredi polja pod Sekirico.

Bilo je sodnemu dnevu podobno, le da po nébesu niso jahali vsi štirje apokaliptični jezdec.

Marcel Štefančič

PROSTOVOLJNO ... SLUŽENJE VOJAŠKEGA ROKA

Doživite aktivno vojaško življenje, usposobite se za preživetje v najrazličnejših okoliščinah in opravljanje različnih bojnih nalog. Spoznajte osnove vojaške taktike, radiološko-kemično-biološke obrambe, inženirstva, zvez in sanitete.

Vojaški rok lahko letos prostovoljno služite v vojašnicah na **Bohinjski Beli** in v **Novem mestu**, napotitev bo **10. septembra 2007**.

Prostovoljno služenje traja tri mesece in pol, medtem ste zdravstveno in nezgodno zavarovani, usposabljanje pa se šteje v pokojninsko dobo. Zagotovljene imate prenočišče, prehrano, povračilo potnih stroškov in plačilo.

www.slovenskavojska.si

Prijavite se lahko na **Upravi za obrambo Ljubljana**, in sicer na izpostavi na **Vrhnikih** (tel. 01 750 57 18) ali v pisarni v **Logatcu** (tel. 01 754 12 72).

Prijavite se lahko tudi po elektronski pošti iovrhnika@mors.si

... **SPOZNAJTE SVOJE MEJE
IN JIH PRESEZITE!**

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO

SLOVENSKA VOJSKA
V službi domovine

Fotoobjektivnost

Zdaj pa rastejo zelene trave, namesto da bi se pretakala voda.

Tako se menda nismo učili parkiranja!?

Foto: T. Vučko

FIAT

AVTOTRADE, d.o.o., VRHNIKA

Sinja Gorica 11, 1360 Vrhnika

tel.: 01 750 51 99, 755 79 00

► www.avtotrade.si

OD NEKDAJ IMAMO JASEN CILJ:
IZBOLJŠATI VAŠE REZULTATE DELA

Z našimi izkušnjami, strastjo in znanjem vam pomagamo premagovati vsakdanje obveznosti. Če so naši izdelki na najvišji ravni, bodo takáni tudi vaši rezultati. Zato je rojen Fiat Professional: da rastemo skupaj!

DUCATO - zanesljiv: dva od treh avtodomov v Evropi sta izdelana na osnovi Ducata; najboljši motor in poraba v segmentu: 2.3 Multijet 89 kW (120 KM), 320 Nm, 6 prestav, poraba goriva 7,2 l/100 km

DOBLO CARGO - udoben in prostoran: največji volumen tovornega prostora 4m³ - Doblo Cargo Maxi

SCUDO - uporabniku prijazen: najnižji prag nakladijanja le 49 cm od tal

www.avto-triglav.si LAHKA DOSTAVNA VOZILA OD BAMEGA ZAČETKA

BRAVO. MADE IN FIAT.

OD 25. MAJA DALJE

AVTOTRADE, d.o.o., Vrhnika
Sinja Gorica 11, 1360 Vrhnika
tel.: 01 750 51 99, 755 79 00

